

Vijesti trojice anđela

Mark Finley

Pouke iz Biblije — Priručnik za učitelje
Travanj, svibanj i lipanj 2023.

Sadržaj

1. Isus pobjeđuje, Sotona gubi
2. Presudni trenutak
3. Neprolazna Radosna vijest
4. Bojte se Boga i dajte Mu slavu
5. Radosna vijest o sudu
6. Došao je čas Njegova Suda
7. Obožavanje Stvoritelja
8. Subota i vrijeme svršetka
9. Grad zvani zbrka
10. Sotonine posljednje obmane
11. Božji pečat i žig Zvijeri (1)
12. Božji pečat i žig Zvijeri (2)
13. Obasjani Božjom slavom

POUKE IZ BIBLIJE — Priručnik za učitelje — 2/2023.

Nakladnik: ZNACI VREMENA, Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb, Hrvatska • *Odgovorni urednik:* Neven Klačmer • *Urednik:* Mario Šijan • *Prijevod:* Tamara Babić • *Lektura:* Marijan Malašić • *Korektura:* Ljiljana Đidara • *Tiskano u uredu nakladnika*

www.znaci-vremena.com • www.adventisti.hr

Isus pobjeđuje, Sotona gubi

PRVI DIO: Opći pregled

Naša pouka za ovaj tjedan usredotočuje se na veliku borbu između dobra i zla u svemiru. U Otkrivenju 12 prikazuju se četiri velike epizode u tom sukobu. To su Luciferova pobuna na Nebu, njegov pokušaj da uništi dijete Isusa, njegov napad na Božji narod u Srednjem vijeku i njegov konačni napad na Božji ostatak u posljednjim danima. U svakom od tih sukoba Krist je predstavljen kao naš Gospodin koji pobjeđuje, trijumfalni Otkupitelj i moćni Osvajač.

Ključna misao u našoj pouci za ovaj tjedan jest da, usprkos opakim napadima neprijatelja na Božji narod i pokušajima da on bude uništen, Isus pobjeđuje, a Sotona gubi. Ova nas misao priprema da razumijemo vijest o posljednjem vremenu koju nalazimo u Otkrivenju 14,6-12. Premda će se suočiti s tlačenjem, progonom i zatvaranjem, kao i s gospodarskim bojkotom i smrtnom kaznom, Božji narod imat će apsolutnu sigurnost da je Isus na križu pobijedio poglavarstva i sile tame. Sotona je poraženi neprijatelj. Isti taj Isus, koji nikad nije izgubio nijednu bitku sa Sotonom, neće izgubiti ni posljednju bitku. Isus će dovesti svoj narod do pobjede u konačnom sukobu na Zemlji.

Pred nama su izazovna vremena. Božji narod suočit će se s najvećim ispitom u posljednjim danima zemaljske povijesti. Ipak, s tim budućim kušnjama možemo se suočiti s potpunim povjerenjem da u Isusu, preko Isusa i zbog Isusa i mi možemo biti pobjednici.

DRUGI DIO: Komentar

Otkrivenje 12 s pravom bi se moglo nazvati osovinom oko koje se okreće cijela knjiga. Ovo poglavlje nalazi se u središtu posljednje biblijske knjige i čini prijelaz sa svega što je bilo prije na sve što će tek doći. Ono povezuje prethodna poglavlja Otkrivenja s kasnijim poglavljima. Prvo poglavlje Otkrivenja počinje slavnom slikom Krista kao našeg Stvoritelja, Otkupitelja, Velikog svećenika i Kralja koji dolazi. U nastavku Otkrivenje uvodi tri niza od po sedam prizora — sedam crkava, sedam pečata i sedam truba. Svaki od tih nizova završava pobjedom Krista i Njegove crkve.

Svrha je tih prethodnih poglavlja da jasno otkriju kako Krist uspješno osujećuje Sotonine uzastopne pokušaje da uništi Božji narod, i da prikažu konačnu pobjedu Krista Isusa u velikom sukobu između dobra i zla. Otkrivenje Isusa Krista u svakom od tih poglavlja utire put za otkrivenje Isusa Njegovom narodu, što vidimo u Otkrivenju 12,17. U svakom uzastopnom nizu od sedam prizora, koji vode k tom posebnom otkrivenju, zapažamo da postoje odani vjernici koji “pobjeđuju” — koji se ne pokoravaju tlačiteljskim silama zla, koji su odani Kristu i koji se zajedno s vjernima iz svih vjekova klanjaju pred Njegovim prijestoljem (Otkrivenje 7,9-12).

U posljednjem od tih nizova od sedam, sedmi anđeo trubi u svoju trubu i poručuje iz sveg glasa: “Nad svijetom je pripala kraljevska vlast našem Gospodinu i njegovu Pomazaniku, i on će vladati u vijeke vjekova.” (Otkrivenje 11,15) Prvih 11 poglavlja Otkrivenja ulijevaju nam sigurnost da će Krist, koji je tijekom vjekova nadvladao sile pakla, pobijediti i u konačnom sukobu na Zemlji. Premda je istina bila gažena, Božji narod bio proganjan i deseci tisuća ljudi pobijeno, Sotona nikad nije uspio iskorijeniti Božju istinu niti potpuno uništiti Njegov narod.

Plamen istine je možda katkad samo tinjao, ali nikad nije bio ugašen. Uvijek je bilo svjetla u tami. Na kraju će cijela Zemlja biti obasjana Božjom slavom (Otkrivenje 18,1). Američki pisac James Russell Lowell lijepo je to izrazio u pjesmi “Sadašnja kriza”:

“Istina uvijek na gubilištu,
Zlo uvijek na prijestolju —
Pa ipak, to gubilište potresa budućnost,
A iza mračne nepoznanice
Bog stoji u sjenci čuvajući stražu nad svojima.”

Ključni redak (1. dio): Otkrivenje 12,11

Premda cijelo 12. poglavlje Otkrivenja obiluje značenjem, dva retka su posebno važna i zaslužuju posebnu pozornost. Prvi od njih je Otkrivenje 12,11: “Oni su ga pobijedili Janjetovom krvi i riječju svoga svjedočanstva, jer su prezreli svoj život sve do smrti.” Riječ “pobijedili” podrazumijeva pobjedu, trijumf i osvajanje. Koristi se sedamnaest puta u Otkrivenju. Božji narod pobjeđuje. On ne biva svladan.

Međutim, pitanje je kako mi pobjeđujemo? Kako je moguće pobijediti kušnje zloga? Otkrivenje 12,11 na to pitanje odgovara tvrdnjom: “Oni su ga pobijedili Janjetovom krvi.” Izraz “krvi” može se također prevesti “zbog krvi” ili “na osnovi krvi”. Riječi jedne stare duhovne pjesme glase: “Moja nada temelji se na Isusovoj krvi i Njegovoj pravednosti.”

Mi ne pobjeđujemo snagom svoje volje. Davao je lukavi neprijatelj. On zna slabe točke našeg karaktera. Zna gdje smo prije padali. Poznaje naša najranjivija mjesta. Zato je naša nada usidrena u Kristu i Njegovoj pravednosti. U adventističkom biblijskom komentaru nalaze se dvije vrlo snažne izjave Ellen G. White vezane za Otkrivenje 12,11.

Jedna od njih glasi ovako: “Svi koji žele mogu biti pobjednici. Zato uložimo usrdne napore da dosegneмо mjerilo koje je pred nama. Krist poznaje našu slabost i Njemu se možemo svakodnevno obratiti za pomoć. Ne moramo dobiti snagu za mjesec dana unaprijed. Mi trebamo pobjeđivati iz dana u dan.” (*Manuscript 28, 1886.*)

Samo ako se u potpunosti oslanjamo na Isusa i svakodnevno tražimo Njegovu pomoć, možemo biti pobjednici. Ne samo da Sotona zna naše slabosti, zna ih i Isus. Isus nas svojom milošću i silom izbavlja od krivnje za grijeh i sile grijeha. Njegovom krvlju oslobođeni smo osude za grijeh i vladavine grijeha. Druga izjava Ellen G. White pojašnjava tu temu: “Mi postajemo pobjednici tako što Janjetovom krvlju i riječju našeg svjedočanstva pomažemo drugima da pobijede. Držanje Božjih zapovijedi rađa u nama poslušan duh, a službu koja je plod takvog duha Bog može prihvatiti.” (*Letter 236, 1908.*) (*The SDA Bible Commentary*, sv. 7, str. 974)

Bît grijeha je sebičnost. Kada pridemo križu, Kristova milost nas preobražava. Njegova ljubav pokreće nas da služimo drugima i da ih blagoslivljamo. Izraz “riječ našeg svjedočanstva” odnosi se na naše svjedočenje. Ne samo da naše svjedočenje blagoslivlja druge, već mi i sami bivamo blagoslovljeni kada služimo. Kristova sila za pobjedu teče iz nebeskog Svetišta k onima koji se potpuno oslanjaju na Isusa, koji su otkupljeni Njegovom milošću i koji svoj život posvećuju Njegovoj službi.

Ključni redak (2. dio): Otkrivenje 12,17

Posljednji redak 12. poglavlja Otkrivenja jedan je od ključnih redaka u cijeloj Bibliji. Zmaj (Sotona) je ljut na vjerni ostatak Božjeg naroda i ratuje s pripadnicima tog pokreta posljednjeg vremena, koji “vrše Božje zapovijedi i čuvaju Isusovo svjedočanstvo” (Otkrivenje 12,17). U 13. poglavlju Otkrivenja davao poziva svoja dva saveznika da mu pomognu u posljednjoj bitci na Zemlji. Saveznici su prikazani kao Zvijer iz mora (Otkrivenje 13,1-10) i Zvijer iz zemlje, poznata također i kao Lažni prorok (Otkrivenje 13,11-18; usporedi Otkrivenje 16,13; 19,20; 20,10).

Adventisti sedmoga dana razumiju da te dvije Zvijeri predstavljaju papinstvo (državnu moć Rimokatoličke crkve) i Sjedinjene Američke Države. Štoviše, spiritizam je toliko povezan sa Sotonom da je Zmaj simbol za oboje. Pod okriljem tog trostrukog saveza — između Zmaja (spiritiz-

ma), Zvijeri iz mora (papinstva) i Zvijeri iz zemlje, koja je poznata i kao Lažni prorok (otpadnički protestantizam pod patronatom Sjedinjenih Američkih Država) — Sotona će zaratiti s ostatkom Božjeg naroda.

Izraz “ostatak” u cijeloj Bibliji opisuje Božji vjerni narod. Stari zavjet koristi se riječju “ostatak” ili nekom njezinom inačicom na najmanje tri načina. Prvo, tu je pojam očuvanja. Josipovim zalaganjem članovi Jakovljeve obitelji sačuvani su od pogubne gladi. U Postanku 45,7 govori se o tim članovima obitelji kao o Jakovljevom potomstvu ili, doslovno, kao o “ostatku”. Ovdje je naglasak na činjenici da su Jakovljevi potomci sačuvani. Isto tako, Božji ostatak u posljednje vrijeme bit će sačuvan od napada Zmaja i njegovih saveznika, Zvijeri i Lažnog proroka. Na isti način na koji je Josipa poslao u Egipat “da vam se sačuva ostatak na zemlji, te da vam život spasi velikim izbjavljenjem” (Postanak 45,7), Bog šalje pripadnike svojeg ostatka posljednjeg vremena da pred Njegov drugi dolazak opomenu svijet i spase mnoge ljude od predstojećeg uništenja tijekom izlivanja sedam posljednjih zala.

Drugo, u 1. o kraljevima 19,14.18, riječ “ostatak” označava “ono što je preostalo”. Ilija vapi Jahvi: “Ostadoh sâm.” (1. o kraljevima 19,14) A Jahve odgovara: “Ali sam ostavio u Izraelu sedam tisuća, sve koljena koja se nisu savila pred Baalom.” (1. o kraljevima 19,18 — Varaždinska Biblija) Ovdje riječ “ostatak” ukazuje na one koji su ostali vjerni i nisu se prepustili pokvarenosti lažnog bogoštovlja, široko zastupljenog u njihovom okruženju.

Treće, u nekim slučajevima u Starom zavjetu riječ “ostatak” označava one koji su se vratili iz babilonskog sužanjstva (Jeremija 23,3; 31,7). Zajedničkom raščlambom ovih redaka dobivamo sveobuhvatniju sliku Božjeg ostatka posljednjeg vremena opisanog u Otkrivenju 12. Ukratko, taj narod ostatka može se prepoznati po njegovoj vjernosti svim Božjim zapovijedima. Njima je također dano “Isusovo svjedočanstvo” (Otkrivenje 12,17), što je, prema Otkrivenju 19,10, “Duh proroštva”. Osim očitovanja proročkog dara u njihovoj sredini, pripadnici tog ostatka prepoznaju se i po tome što su vjerni Bogu, klone se pokvarenosti ovoga svijeta i zahvaljujući svojoj odanosti Kristu i poslušnosti Njegovoj Riječi, sačuvani su od lažnog nauka duhovnog Babilona.

TREĆI DIO: Primjena

Za osobno razmišljanje: Otkrivenje 12 pruža nam više praktičnih pouka za kršćanski život u dvadeset prvom stoljeću. Prvo, Otkrivenje 12 uvjerava nas da je Krist s nama usred životnih kušnji. Ovo poglavlje podsjeća nas da je Sotona poraženi neprijatelj. To nam pruža sigurnost

da je u našim najžešćim bitkama sa Sotonom Krist već odnio pobjedu. Čitanje 12. poglavlja Otkrivenja učvršćuje nas u uvjerenju da mi služimo moćnom Bogu koji je veći od našeg protivnika.

Primjer Božje skrbi u trenucima nevolje nalazimo posebno u dva retka — Otkrivenju 12,6 i Otkrivenju 12,14. Oba retka govore o istom vremenu, ali svaki ima malo drugačiji naglasak. U njima se pretkazuje progon Božjeg naroda tijekom Srednjeg vijeka, od 538. do 1798. godine. Otkrivenje 12,6 glasi: “A Žena pobježe u pustinju, gdje joj je Bog pripravo sklonište da se ondje hrani tisuću dvjesta i šezdeset dana.” Otkrivenje 12,14 potvrđuje da će se Žena, ili Crkva, “hraniti” u pustinji. Ohrabrujuća vječna istina koju nalazimo u tim redcima jest da u našim trenucima ispita, nevolje i kušnje Bog uvijek ima pripremljeno mjesto za nas. On nas hrani kada smo u nevolji. U životnim teškoćama On nas osnaži, pomaže nam i čuva nas. U najvećim životnim kušnjama Njegov Duh nas odgaja i približava Božjoj strani. Vaši učenici trebaju izvući iz proučavanja za ovaj tjedan dvije istaknute pouke:

1. Krist nikad nije izgubio bitku sa Sotonom, pa će i Njegov narod na svršetku vremena izvojevati pobjedu.

2. Bez obzira na kušnje s kojima se suočavamo, Bog će svoj narod pobjedonosno provesti kroz njih.

ZA RAZGOVOR

1. U kojem je smislu Otkrivenje 12 puno nade za Božji narod posljednjeg vremena?

2. S obzirom na tu nadu, koje razloge imamo da se radujemo Kristovoj pobjedi nad poglavarstvima i silama tame?

Presudni trenutak

PRVI DIO: Opći pregled

Otkrivenje je knjiga suprotnosti. A svaka od tih suprotnosti poziva nas da donesemo odluke s vječnim posljedicama. Poklonit ćemo se ili Zmaju ili Janjetu. Primit ćemo ili žig Zvijeri ili pečat Božji. Ili ćemo nasjedati na lukave prijevare žene u skrleti — Sotoninog lažnog pokreta, ili ćemo hodati sa Ženom u bijelom — Božjom istinskom Crkvom. Ili ćemo prihvatiti lažni nauk duhovnog Babilona, ili ćemo se radovati istini koja potječe iz novog Jeruzalema.

Ovog ćemo tjedna posebno proučavati dvije žetve iz Otkrivenja 14,14-20. To su žetva zrelog žita koje se skuplja u Božje žitnice i žetva krvavog grožđa koje se gaji u tjesku Njegovog gnjeva.

U cijeloj Bibliji simbolikom žetve opisuje se završetak djelovanja Božje milosti na dušu. Kad se to djelo završi i Evanđelje bude objavljeno svim narodima, “tada će doći svršetak” (Matej 24,14). Marko to izražava ovako: “Kad je zrnje zrelo, odmah se žanje jer je došlo vrijeme žetve.” (Marko 4,29 — Suvremeni hrvatski prijevod) Isus dodaje: “Žetva je svršetak svijeta.” (Matej 13,39) Prije Isusovog povratka svakom ljudskom biću na planetu Zemlji pružit će se poštena prilika da odgovori na Njegovu ljubav, da primi Njegovu milost i živi u skladu s Njegovom istinom. Ovog ćemo tjedna proučavati o konačnoj žetvi na Zemlji i otkriti kako možemo biti dio žetve “zrelog žita”, a ne “krvavog grožđa”.

DRUGI DIO: Komentar

U Otkrivenju 14,14-20 opisuje se ishod objavljivanja vijesti trojice anđela jakim glasom “svakom narodu i plemenu, jeziku i puku”, kao što se navodi u redcima 6-12. Krist će po drugi put doći tek pošto vijesti budu objavljene. Objavljivanje tih vijesti priprema svijet za Isusov dolazak. Te vijesti su, dakle, od vječnog značenja. Jer njihovo prihvaćanje donosi vječni život, dok njihovo odbacivanje na kraju rezultira drugom smrću — uništenjem čije su posljedice nepovratne i trajne.

U Otkrivenju 14,14, Ivan izjavljuje: “Potom sam imao ovo viđenje: Bijel oblak i na oblaku opazih nekoga slična Sinu Čovječjemu.” U cijelom Svetom pismu oblaci označavaju Božju prisutnost. Prigodom izla-

ska iz Egipta “Jahve je išao pred njima, danju u stupu od oblaka, da im put pokazuje” (Izlazak 13,21). Kada je Mojsije na Sinaju, primio Deset zapovijedi, “oblak prekri brdo” (Izlazak 24,15). Božja slava počivala je na Sinaju i “oblak ga obavijaše šest dana” (Izlazak 24,16). Prigodom posvećenja Svetišta u pustinji, Božja prisutnost pokazala se kao oblak koji je počivao na ulazu u Svetište. Kada bi veliki svećenik ulazio u Svetinju nad svetinjama, Božja prisutnost se također otkrivala Njegovom pojavom “pred Pomirilištem koje se nalazi na Kovčegu” (Levitski zakonik 16,2).

U veličanstvenom prizoru suda opisanom u Danielu 7,9-14, prorok gleda “i gle, na oblacima nebeskim dolazi kao Sin Čovječji” (Daniel 7,13) do svojeg Oca, Pradavnog. Prigodom svojeg uzašašća Isus se uzdigao na oblaku (Djela 1,9). Dakle, Isus se uznio na oblacima, a kada ponovno dođe u slavi, doći će na oblacima (Otkrivenje 1,7).

“Sin Čovječji” omiljena je Isusova titula koju On najradije koristi za sebe. Ona se u četiri evanđelja spominje više od osamdeset puta. Zanimljivo je zapaziti da nitko osim Isusa ne utvrđuje Njegov identitet nazivom “Sin Čovječji”. Isus se koristi tom titulom da bi pokazao kako se u potpunosti poistovjetio s našom ljudskom naravi. On je “jedno s nama”. On je naš Spasitelj koji nam je vrlo blizu. On razumije naše slabosti, iskusio je naše teškoće i upoznao naše tuge, kao što rječito govori Poslanica Hebrejima: “Sad, budući da djeca imaju zajedničku krv i meso, jednako i sam postade sudionik u tome da smrću uništi onoga koji ima vlast nad smrću, to jest đavla.” (Hebrejima 2,14)

Sin Čovječji vraća se na oblacima slave da bi nas odveo kući. To je isti Isus koji je hodao prašnjavim ulicama Galileje. Taj isti Isus ozdravljao je bolesne. Čistio je gubavce. Otvarao je slijepo oči i gluhe uši. Oslobađao je opsjednute ljude od vlasti Sotone i njegovih legija zlih anđela. Isus je opraštao preljubicima, lopovima, samopravednim farizejima i posrnulim učenicima. Taj isti Krist koji je jedanput već došao, doći će ponovno. Isusovim omiljenim nazivom Sin Čovječji, Ivan nas uvjerava da će svi koji su otkupljeni na križu, koji su prihvatili Njegovu milost i koji su preobraženi Njegovom silom, gledati na taj slavni dan s radošću i da će iskusiti puninu obećanja zapisanog u Izaiji: “I reći će se u onaj dan: ‘Gle, ovo je Bog naš, u njega se uzdasmo, on nas je spasio; ovo je Jahve u koga se uzdasmo! Kličimo i veselimo se spasenju njegovu.’” (Izaija 25,9)

Pojam žetve

Što znači da je žetva potpuno sazrela? Konkretno, što anđeo misli kad Sinu Čovječjem kaže: “Pošalji svoj srp i žanji, jer je došlo vrijeme

da se žanje; dozrela je žetva na zemlji!" (Otkrivenje 14,15)? Većina ratara čeka da im usjevi potpuno sazru prije nego što ih požanju. Iz istog razloga se ni Isus, božanski Žetelac, neće vratiti sve dok Njegovi usjevi ne budu potpuno zreli. U Otkrivenju 22,11.12 ta se žetva opisuje na drugi način: "Neka nepravednik i dalje bude nepravedan; neka se nečisti i dalje onečišćuje; neka pravednik i dalje živi pravedno; neka se sveti i dalje posvećuje! Pazi! Dolazim uskoro i sa sobom nosim plaću da svakome platim prema njegovu djelu!" Propovijedanje Božje vijesti za posljednje vrijeme navodi muškarce i žene da donesu odluke s vječnim posljedicama. Duh Sveti donosi osvjeđenje u njihova srca. Njihova odluka da prihvate ili odbace Isusovu ljubav, milost i istinu određuje njihovu vječnu sudbinu jednom zauvijek. Oni na taj način donose svoju konačnu, neopozivu odluku.

Kad se steknu potrebni uvjeti, rod će biti zreo za žetvu. U to vrijeme na Zemlji će postojati samo dvije skupine ljudi: oni koji su potpuno posvećeni Kristu, čiju odanost Njemu ništa ne može poljuljati, i oni koji su narušili svoj integritet i prodali se đavlu. U tom trenutku cijeli će svemir moći vidjeti kako se Kristov karakter otkriva u otkupljenima, a karakter Sotone u izgubljenima.

Vijesti koje proučavamo u ovom tromjesečju trebaju osigurati slavnu žetvu za Božje kraljevstvo. Tumačeći načelo žetve iz 4. poglavlja Evanđelja po Marku, Ellen G. White piše:

"A kad plod dopusti, odmah primiće srp, jer je vrijeme žetve.' Krist očekuje s dubokom čežnjom da se pokaže u svojoj Crkvi. Kad se Njegov karakter savršeno obnovi u Njegovom narodu, tada će ga On doći uzeti kao svoj. Prednost je svakog kršćanina ne samo da očekuje, već i da ubrza dolazak našega Gospodina Isusa Krista (2. Petrova 3,12). Kad bi svi koji nose Njegovo ime nosili rodove Njemu na slavu, kako bi brzo cijeli svijet bio zasijan sjemenom Evanđelja! Brzo će sazreti posljednja velika žetva i Krist će doći da prikupi dragocjeno zrno." (*Isusove usporedbe*, str. 39)

To je predivna vijest! Isus će dovršiti ono što je započeo u životu pripadnika svojeg naroda. On je Začetnik i Dovršitelj naše vjere (Hebrejima 12,1.2). Apostol Pavao poručuje crkvi u Filipima: "Siguran sam u ovo isto da će onaj koji je počeo dobro djelo među vama dovršiti ga do Dana Krista Isusa." (Filipljanima 1,6) Milost je veća od grijeha, jer "gdje grijeh postade većim, tu se milost izli u preizobilju" (Rimljanima 5,20).

Možda je teško razumjeti kako će Isus dovesti do sazrijevanja konačnu žetvu u ovom našem grijehom zagađenom životu, ali sve se to postiže milošću po vjeri. Premda se spašavamo samo i jedino na osnovi Kristove pravednosti koja nam se uračunava i pripisuje milošću po vjeri,

mi također prihvaćamo i Njegovu silu posvećenja u svojem životu i svakodnevno rastemo u duhovnom hodu s Njim.

TREĆI DIO: Primjena

Za osobno razmišljanje: Naša pouka za ovaj tjedan jasno otkriva da će Isus dovršiti djelo koje je započeo na ovom svijetu. “Ova Radosna vijest o Kraljevstvu propovijedat će se po svemu svijetu, svim narodima za svjedočanstvo, i tada će doći svršetak.” (Matej 24,14) Riječ “svjedočanstvo” u ovom retku posebno je značajna. Svjedok je netko tko daje izjavu pod zakletvom na sudu. Dokazi koje svjedok prilaže potvrđuju istinitost njegovih riječi. Slično tome, i konačno objavljivanje Evanđelja bit će nešto više od pukog verbalnog ispovijedanja evanđeoske istine. Bit će to živa potvrda, u obliku božanski preobraženog života Isusovih sljedbenika, istine koja će biti upućena “svakom narodu i plemenu, jeziku i puku” (Otkrivenje 14,6). To “svjedočanstvo” izazvat će dvije reakcije: prihvaćanje ili odbacivanje Kristovog nauka od strane naroda na Zemlji. A njihova će reakcija dovesti do konačne žetve.

Evo jedne radosne vijesti. Povijest nije beskonačan ciklus događaja. To nije beskonačno odvijanje vremena koje nikamo ne vodi. Cjelokupna povijest vodi prema vrhunskom događaju — konačnoj žetvi na Zemlji i povratku našega Gospodina Isusa Krista. U posljednjim danima planeta Zemlje neutralnost neće biti moguća. Muškarci i žene bit će ili spašeni Njegovom milošću, preobraženi Njegovom pravednošću, ispunjeni Njegovim Duhom i spremni da svjedoče o slavi Njegovog imena, ili će biti sputani egocentričnošću svojega neposvećenog života i vođeni i upravljani silom zloduha. Ozbiljnost našeg vremena i vječne posljedice odluka koje su pred nama navode nas da postavimo neka pitanja od životne važnosti, kao što su ova koja navodimo u nastavku.

Uputa za učitelje: Sljedeća pitanja pročitajte naglas pred svojim učenicima. Zamolite ih da u sebi razmišljaju o njima dok ih budete čitali. Pravite stanke između pitanja da biste učenicima dali vremena da u sebi razmisle o svojim odgovorima.

1. Postoji li u vašem životu nešto što vas sprečava da se u ovim posljednjim danima, na samom vrhuncu zemaljske povijesti, u potpunosti posvetite Isusu? Ako postoji, što je to?

2. Pročitajte Hebrejima 12,15. Svaki korijen donosi svoj plod, bilo dobar ili loš. Postoji li u vašem srcu ikakav korijen gorčine, ljubomore, gnjeva, ozlojeđenosti, požude ili sebičnosti?

“Dakle, ako je tko u Kristu, on je novi stvor; staro je nestalo, novo je, evo, nastalo.” (2. Korinćanima 5,17)

Neprolazna Radosna vijest

PRVI DIO: Opći pregled

U pouci za ovaj tjedan otpočinjemo detaljno proučavanje vijesti trojice anđela iz Otkrivenja 14,6-12. U cijelom Svetom pismu anđeli se predstavljaju kao Božji glasnici. U Otkrivenju anđeli koji lete posred neba oličavaju nebesku poruku božanskog podrijetla, koja se velikom brzinom prenosi do svih krajeva Zemlje. Tu poruku, naravno, treba objavititi Božji narod posljednjeg vremena.

Neposredno prije Isusovog dolaska poruka neprolazne Radosne vijesti, u kontekstu suda, žurno se širi svijetom. Ovog ćemo tjedna zaroniti u dubinu te evangeoske poruke. Što je Evandelje? Zašto se naziva neprolaznim? Zašto svakom ljudskom biću na planetu Zemlji treba pružiti priliku da se odredi prema Evandelju? Zašto spasenje svake osobe koja živi u posljednjim danima povijesti ovog planeta ovisi o njezinom određenju prema toj vijesti? Pouka za ovaj tjedan pružit će nam odgovore na ta pitanja, a ujedno i dublje razumijevanje izraza “neprolazna Radosna vijest”.

Druga važna točka u pouci za ovaj tjedan jest stjecanje boljeg uvida u misiju koju Krist ima za svoju crkvu posljednjeg vremena. Anđeo koji leti posred neba noseći neprolaznu Radosnu vijest, objavljuje tu istinu za posljednje vrijeme “svakom narodu i plemenu, jeziku i puku” (Otkrivenje 14,6). Ima nečega velikog u toj vijesti. Ona nas poziva da damo sve od sebe za Božje kraljevstvo. Poziva nas da surađujemo s Kristom u Njegovom posljednjem obraćanju ljudima. Ta vijest poziva nas da damo prednost Božjoj misiji spasenja izgubljenog čovječanstva jer je to i Njemu najvažnije.

DRUGI DIO: Komentar

Bog stavlja prepoznatljivi pečat odobravanja na svoj narod da bi načinio razliku između pravog i lažnog bogoštovlja. Dok su u prošlosti poganski narodi koji su okruživali Izraelce, kao mnogobošci obožavali više bogova, Izrael je imao jasnu, prepoznatljivu, snažnu izjavu vjere, koju nalazimo u Ponovljenom zakonu 6,4, poznatu i pod nazivom “Šema”.

Dvaput dnevno, ujutro i uvečer, izraelske obitelji ponavljale su: “Čuj, Izraele! Jahve je Bog naš, Jahve je jedan!” (Ponovljeni zakon 6,4)

“Čuj, Izraele!” Tijekom vjekova njihovog izgnanstva, pjevanje “Šeme” podsjećalo je Hebreje na duhovnu viziju koja ih je ujedinila kao narod. Pjevanje “Šeme” jačalo je i njihov otpor raznim pokušajima da se nasilno odvrate od svoje duhovne vizije.

Ponovljeni zakon 6,4 bio je jedan od prvih tekstova koje bi dijete u starom Izraelu učilo čim progovori. Osim toga, hebrejske majke uvijek su učile svoju djecu da pjevaju “Šemu” prije spavanja.

Ono što se odigralo neposredno nakon završetka Drugog svjetskog rata, 1945. godine, nevjerojatan je primjer snage te odrednice vjerskog identiteta. Neki od vodećih rabina posjećivali su te godine kršćanska sirotišta u potrazi za židovskom djecom. Tijekom rata mnogi Židovi iz Europe smještali su svoju djecu u kršćanska sirotišta da bi ih spasili od nacista. Nadali su se da će se poslije, nakon rata, ponovno spojiti sa svojom djecom, ili da će — u slučaju da oni ne prežive — neki rođaci ili prijatelji uspjeti pronaći njihovu djecu.

Međutim, nakon rata svećenici i redovnice koji su vodili ta sirotišta uglavnom nisu bili spremni vratiti židovsku djecu pod nadzor njihovih obitelji. Često su tvrdili da u svojim sirotištima uopće nemaju židovsku djecu. Tijekom jednog takvog posjeta, vodeći rabin zamolio je svećenika zaduženog za sirotište da mu dopusti da se vrati uvečer, kada djeca odu na spavanje. Svećenik je nevoljko pristao na rabinovu molbu. Kada se rabin vratio, ušao je u dječju spavaonicu i hodajući između kreveta, zapjevao “Šemu” na hebrejskom. Djeca su, jedno po jedno, briznula u plač i povikala: “Mama!” Mnoga od njih su ponavljala riječi “Šeme”. Svećenici su bili potpuno zatečeni. Nisu uspjeli izbrisati sjećanja te djece na njihove židovske majke koje su ih svake večeri stavljale u krevet sa “Šemom” na usnama. Glavni svećenik nije imao drugog izbora osim da prizna da je bio “u zabludi”. Tako su se ta izgubljena židovska djeca vratila “kući” — svojem narodu i svojoj Tori.

U svijesti te djece, neizbrisivo utisnute u njihov um nalazile su se riječi koje su potvrdile njihov židovski identitet. “Jahve je Bog naš, Jahve je jedan!” (Ponovljeni zakon 6,4)

Vijesti trojice anđela — naša točka ujedinjenja

Za nas adventiste sedmoga dana vijesti trojice anđela iz Otkrivenja 14 predstavljaju našu “Šemu” — našu točku ujedinjenja. One su naša prepoznatljiva izjava vjere. One nas opisuju kao kao narod i našu misiju u ovom svijetu.

Naš jedinstveni proročki identitet zacrtan je u Otkrivenju 14,6-12, i mi tu nalazimo ono što nas potiče da Evanđelje objavimo cijelom svijetu. Ellen G. White je to izrazila na sljedeći način: “U posebnom

smislu adventisti sedmoga dana postavljeni su u svijet kao stražari i svjetlonoše. Njima je povjereno posljednje upozorenje svijetu koji propada. Oni su obasjani čudesnim svjetlom iz Božje riječi. Predan im je najsvečaniji posao — objava poruke prvog, drugog i trećeg anđela. Nema drugog tako važnog zadatka. Ne smiju dopustiti da išta drugo zaokupi njihovu pozornost.” (*Svjedočanstva za Crkvu*, sv. 9, str. 17)

Te vijesti su neodgodive, neprolazne i sveobuhvatne. U njihovoj srži je Evanđelje. Što je Evanđelje? To je neprolazna Radosna vijest o Kristovom životu, smrti, uskrsnuću, velikosvećeničkoj službi i skorom povratku. Radosna je vijest da nas Isus spašava od naših grijeha i daje nam snagu da pobijedimo. Razumjeti Evanđelje znači sagledati značenje Božje besmrtni, nedokučive, neiscrpane ljubavi prema nama. Evanđelje se začinje u Božjem srcu.

Prije nego što mi potražimo Njega, On traži nas. Prije nego što Ga mi uopće počnemo tražiti, On nas već traži. Prije nego što učinimo ijedan korak k Njemu, On nas privlači k sebi snagom svoje ljubavi. Apostol Ivan potvrđuje tu istinu sljedećim nezaboravnim riječima: “U ovome se sastoji ljubav: nismo mi ljubili Boga, nego je on ljubio nas i poslao Sina svoga kao žrtvu pomirnicu za naše grijeha.” (1. Ivanova 4,10) U 5. poglavlju Poslanice Rimljanima, apostol Pavao dodaje: “Ali Bog pokaza svoju ljubav prema nama time što je Krist, dok smo još bili grešnici, umro za nas.” (Rimljanima 5,8)

Prema Evanđelju, Bog u Osobi Isusa Krista preuzima inicijativu za naše spasenje. Krist je živio savršenim životom kakvim smo mi trebali živjeti, umro je smrću kakvom smo mi trebali umrijeti, privlači nas k sebi Duhom Svetim i svojom ljubavlju, milošću i silom preobražava naš život. Zahvaljujući križu, slomljena je sila grijeha u našem životu. Primajući Božju milost, prihvaćajući Njegovu žrtvu i vjerujući u Njegovo obećanje o vječnom životu, mi postajemo Božji sinovi i kćeri.

Ta neprolazna Radosna vijest nalazi se u srži poruka trojice anđela. Isus je glavna tema ovih vijesti. One nas pozivaju da odbacimo svu ljudsku oholost i samopravednost. Oduševljavaju nas da se u potpunosti oslonimo na Isusa za svoje spasenje. Upućuju nas da vjerom prihvatimo Njegovu pravednost umjesto našeg nepravednog ponašanja. Savršenstvo Kristovog života pripisuje se nama kada Ga prihvatimo kao svojega rassetog Otkupitelja. Evanđelje nas poziva da dođemo Isusu takvi kakvi jesmo, ali nas ne ostavlja takve kakvi jesmo. U odgovoru na Isusovu ljubav, u nama će se javiti želja da živimo pobožno. Njegova milost ne obuhvaća samo našu prošlost, već djeluje i kao pokretačko načelo u našem životu osposobljavajući nas da Mu budemo poslušni. Apostol Pavao razjašnjava tu misao u Rimljanima 1,5: “Po kome smo [Kristu] i

mi primili milost i apostolstvo da na slavu njegova imena propovijedamo poslušnost — vjeru među svim narodima.” Božja milost uči nas da “živimo umjereno, pravedno i pobožno u ovom svijetu” (Titu 2,12). To je poruka Radosne vijesti.

Ako smo spašeni Njegovom milošću, osvojeni Njegovom ljubavlju i promijenjeni Njegovom silom, naš prirodni odgovor bit će da s drugima podijelimo ono što je Krist učinio za nas. Naše kršćansko svjedočenje ogleda se u izlivanju srca ispunjenog Božjom ljubavlju. Kad Evanđelje slomi naša tvrda, grijehom uprljana srca, u nama se javlja potreba da govorimo o Njegovoj milosti. Razumijevanje neprolazne Radosne vijesti temelj je našeg svjedočenja svijetu. Evanđelje iz Otkrivenja 14,6, koje se objavljuje do svih krajeva zemlje, nešto je što je svatko od nas doživio u svojem životu. Srž pouke za ovaj tjedan je razumijevanje Evanđelja, doživljavanje Evanđelja i objavljivanje Evanđelja u kontekstu Kristovog skorog povratka.

TREĆI DIO: Primjena

Za osobno razmišljanje: Dok budete proučavali ovu pouku zajedno sa svojim učenicima, moguće je da neki članovi vašeg razreda počnu preispitivati vlastito spasenje. Možda im nedostaje sigurnost da su im grijesi oprošteni. Možda su iskusili neke duboke tuge u svojem životu i pitaju se: “Gdje je bio Bog kad smo prolazili kroz te mračne doline?” Ili se možda bore s nekom skrivenom navikom ili negativnim stavom koji ne mogu pobijediti?

Podsjetite svoje učenike da je Evanđelje upućeno svima. Krist koji je umro za druge, umro je i za njih. On ljubi svako svoje dijete. A isto vrijedi i za Njegovu milost i silu.

Zamolite nekog dragovoljca da naglas pročita sljedeći citat iz spisa Ellen G. White: “Isusu je drago da dođemo k Njemu upravo takvi kakvi jesmo: grešni, bespomoćni, ovisni. Možemo doći sa svim svojim slabostima, svojim ludostima, svojom grešnošću — i pokajnički pasti pred Njegove noge! Njemu je na slavu da nas podigne u naručje svoje ljubavi, da zavije naše rane i očisti nas od svake nečistoće.” (*Put Kristu*, str. 54) U tome je ljepota Evanđelja. Ne trebamo se plašiti. Isus ne stoji s bičem da bi nas osudio. On stoji s raširenim rukama da bi nas primio u zagrljaj svoje ljubavi, da bi nam oprostio, osnažio nas i poslao kao svoje moćne svjedoke koji će u ovim posljednjim danima svjedočiti o slavi Njegove milosti.

1. Jesam li siguran/sigurna u svoje spasenje upravo sada, u ovom trenutku? Ako jesam, zašto? Ako nisam, što me sprečava da vjerujem da Isus želi previti moje rane i primiti me u zagrljaj svoje ljubavi?

Bojte se Boga i dajte Mu slavu

PRVI DIO: Opći pregled

Kad razmišljaju o sudu, mnogi kršćani ispunjeni su strahom. Oni zamišljaju Boga u Njegovoj nebeskoj sudnici kako sjedi kao Vrhovni sudac svemira ocjenjujući njihova dobra i loša djela. Imaju tu maglovitu predodžbu da će biti spašeni ako njihova dobra djela nadmaše ona loša. Ali ako kojim slučajem njihova loša djela nadmaše dobra, smatraju da će biti izgubljeni.

U pouci za ovaj tjedan pokazat ćemo da takvo viđenje suda nije samo pogrešno, već i da je to jedna od davolskih obmana kako bi se Božji karakter predstavio u krivom svjetlu. Sotona želi prikazati Boga kao osvetoljubivog suca, kao neku vrstu gnjevnog tiranina koji kažnjava svoja stvorenja za svaki grijeh koji su ikad počinila.

Međutim, naša ovotjedna subotnjoškolska pouka otkriva Boga beskrajne ljubavi, koji čini sve što je u Njegovoj moći kako bi nas spasio. On želi da mi budemo na Nebu čak i više nego što sami to želimo. Božji sud potvrđuje činjenicu da je Nebo učinilo sve što je moglo da bi spasilo cijeli ljudski rod. Ako ipak budemo izgubljeni, to će biti samo zato što smo se uporno odupirali pozivima božanske ljubavi. Naša dobra djela jesu važna na sudu jer pokazuju kakav je naš odgovor na Božju bezuvjetnu, neiscrpnu ljubav koja se preko Krista, otkrila na križu. Ta dobra djela svjedoče o tome da je naša vjera u Isusa iskrena. Naše razumijevanje onoga što je Isus činio, što sada čini i što će činiti, rađa u nama želju da Mu zauvijek služimo.

DRUGI DIO: Komentar

Otkrivenje objavljuje da je “došao čas njegova Suda” (Otkrivenje 14,7). Međutim, tu nam nije otkrivena ni narav tog suda, a ni točno vrijeme njegovog početka. To je otkriveno u Knjizi proroka Daniela. U Danielu 7—9 pokazuje se unutarinja povezanost i jasno otkriva narav i vrijeme Suda. Proročke knjige Daniel i Otkrivenje čine cjelinu. Razumijevanje Knjige proroka Daniela pomaže nam da razumijemo Otkrivenje. Kada govori o naravi suda u Danielu 7, prorok ga opisuje u kontekstu Kristove pobjede nad despotskim silama ovoga svijeta. Na početku 7.

poglavlja Daniela pojavljuju se četiri nemani tlačeći Božji narod. Prema Danielu 7,17.23, te nemani predstavljaju kraljeve ili kraljevstva. Ključne riječi u Danielu 7 jesu “kraljevstvo” i “vlast”.

Vodi se bitka za vlast nad ovim svijetom. Konačno se javlja “mali rog” kao vjersko-politička sila koja mijenja Božji zakon i nastoji zavladati planetom Zemljom. Naša se pozornost tada sa Zemlje usmjerava prema Nebu. Pradavni, naš nebeski Otac, proglašava početak nebeskog suda. Sin Čovječji, Isus, pridružuje se Ocu. Na tom sudu otkriva se da je Krist zakoniti vladar svemira. Daniel kaže: “Gledah u noćnim videnjima i gle, na oblacima nebeskim dolazi kao Sin čovječji. On se približi Pradavnome i dovedu ga k njemu. Njemu bi predana vlast, čast i kraljevstvo, da mu služe svi narodi, plemena i jezici. Vlast njegova vlast je vječna i nikada neće proći, kraljevstvo njegovo neće propasti.” (Daniel 7,13.14)

Na tom se sudu Krist pred čitavim svemirom otkriva kao njegov zakoniti vladar. Sotonino kraljevstvo je, s druge strane, u potpunosti razotkriveno kao zlo, obmanjujuće, sebično i destruktivno. Nebo otkriva da je Božanstvo učinilo sve što je bilo moguće da bi na križu spasilo cijeli ljudski rod. Na tom sudu biva osuđena sila malog roga (papinski Rim) i sve zemaljske vlasti. Presuda se donosi u korist Božjeg naroda. U skladu s tim, povjereno im je djelo suđenja tijekom milenija, kada će zajedno s Kristom vladati na Nebu nakon Njegovog drugog dolaska. Dakle, za posvećene kršćane, odane Kristu, koji vjeruju u Njegovu milost i obučeni su u Njegovu pravednost, sud je radosna, a ne loša vijest.

Sedmo poglavlje Knjige proroka Daniela napisano je tijekom prve godine vladavine Baltazara, babilonskog kralja. Prema Siegfriedu Hornu, doktoru znanosti, arheologu i bivšem predavaču na Sveučilištu Andrews, “Babilonci su imali vrlo pesimističan pogled na zagrobni život. Njihov podzemni svijet, kraljevstvo mrtvih, mračna je zemlja, puna prašine, gdje je kruh gorak, a voda bljutava, i gdje mrtvi nose odjeću od perja da bi se zaštitili od hladnoće. Smatralo se da tijekom noći njihove potrebe za svjetlom, hranom i pićem zadovoljava bog Sunca.” (*Ministry*, prosinac 1981., sv. 54, br. 12, str. 25)

Horn dalje kaže: “Postoji izrazita razlika između Egipćana i Babilonaca kad je riječ o razumijevanju budućeg suda. Iako malo znamo o tome što su Babilonci mislili o svojoj budućoj sudbini, Egipćani su ostavili brojne zapise o svojim vjerovanjima. Ti posmrtni tekstovi variraju od tekstova iz piramida Starog carstva, preko tekstova kovčega Srednjeg carstva, do Knjige mrtvih Novog carstva. Tijekom skoro 3.000 godina njihova su se vjerovanja mijenjala u nekim aspektima, kao što ilustriraju ovi različiti tekstovi. ... Oni vrlo detaljno opisuju riječju i slikom što

osoba može očekivati nakon smrti i kako može osigurati povoljan ishod svojeg suđenja pred božanskim sucima.” (str. 27)

Egipatske knjige mrtvih slikovito prikazuju egipatsko razumijevanje suda u eri Novog carstva. Ta ideja najpotpunije je razvijena u djelu o sudskoj dvorani u kojoj se navodno određuju sudbine mrtvih. “Oziris sjedi u sudskoj dvorani, a pred njim je vaga pravde i on ocjenjuje pokojnika. Oni koji padnu na tom ispitu bit će uništeni. ... Taj složeni, poduži tekst sadrži takozvano ‘negativno priznanje’, u kojem pokojnik tvrdi (prvo pred Ozirisom, a zatim i pred četrdeset dvojicom drugih sudaca) da je dostojan time što nabraja zločine i prijestupe koje nije počinio. A onda se srce pokojnika ocjenjuje tako što se stavlja na jedan kraj vage, dok se kao suprotni uteg koristi pero Maata (zakona svemira).” (Ancient Egypt Online, “The Judgment of the Dead”, <https://ancientegyptonline.co.uk/judgmentofthedead/>)

Ako bi nečija loša djela nadjačala njegova dobra djela, vaga bi prevagnula na stranu vječne tame, a srce bi bilo bačeno čudovištu koje je vrebalo priliku da ga proguta. Egipatski tekstovi također otkrivaju da skoro nitko nikada nije uspio pobijediti u raspravi s bogovima. Egipatski bogovi su po svemu sudeći bili bezosjećajni, neljubazni i spremni da vas prožderu.

Važno je zapaziti suprotnost između starih poganskih shvaćanja suda i biblijskog shvaćanja koje nalazimo u proročkim knjigama Danielu i Otkrivenju. U Otkrivenju 14,7 stoji: “Jer je došao čas njegova Suda!” Taj “čas” nije samo vrijeme Božjeg suđenja ovom svijetu, već i trenutak otkrivenja Njegove ljubavi i milosti pred svemirom. Kad je Krist umro na križu, cijeli je svemir sagledao Božju ljubav. Nema većeg otkrivenja Božje ljubavi od Golgote. Križ potvrđuje da je Bog ljubav.

Međutim, u sveopćem sukobu između dobra i zla još uvijek ima pitanja na koja treba odgovoriti. Kako se Božja ljubav pokazuje prema svakom pojedincu? Ima li svaka osoba na planetu Zemlji dovoljno dokaza da može donijeti jednu takvu vječnu odluku? Je li Bog učinio sve što je bilo moguće da bi spasio svakog čovjeka? Postoji li još nešto što je Bog mogao učiniti? Da bi se svemir zauvijek zaštitio od nove pojave grijeha i da bi se božanska ljubav bez ikakve sjenke sumnje učvrstila u srcima stanovnika svjetova koji nisu pali, kao i ljudi otkupljenih sa Zemlje iz svih vjekova, na ta se pitanja mora odgovoriti i na njih će biti odgovoreno.

Po završetku suda cijeli svemir radosno će zapjevati: “Velika su i divna tvoja djela, Gospodaru Bože Svemoguću! Pravedni su i ispravni tvoji putovi, Kralju naroda! Tko da te, Gospodaru, ne poštuje i tvoje ime ne slavi? Ti si, naime, jedini svet; da, svi će narodi doći i pokloniti se

pred tobom, jer si pokazao svoja pravedna djela.” (Otkrivenje 15,3,4) Spašeni i izgubljeni, opravdani i zli, priznat će da je Bog pravedan, svet i pun ljubavi u postupanju prema nama. Svemir će zauvijek biti siguran jer je Njegova ljubav objelodanjena na križu i na konačnom sudu na Zemlji.

TREĆI DIO: Primjena u životu

Za osobno razmišljanje: Tema koju proučavamo ovoga tjedna sadrži bogate duhovne pouke za naš svakidašnji život. Prvo važno načelo koje možemo izvući iz našeg proučavanja jest da živimo u jedinstvenom trenutku zemaljske povijesti — kucnuo je čas Božjeg suda. Odlučuje se sudbina svih ljudi. Kao što je Dan pomirenja u hebrejskom vjerskom kalendaru ujedno bio i dan suda, kada se sav Božji narod okupljao u Svetišću ispovijedajući grijeha i preispitujući svoja srca, tako i danas objava suda predstavlja poziv na pokajanje, na ispovijedanje i napuštanje grijeha. Objava suda Božji je poziv ljudima da budu potpuno predani Kristu na vrhuncu zemaljske povijesti.

Druga bitna istina u pouci za ovaj tjedan jest da kad smo u Kristu, ne trebamo se plašiti suda. Možemo biti sigurni da će nas naš Gospodin pun ljubavi izbaviti. Isus nije samo naš Sudac, već je i naš Branitelj (Ivan 5,22; 1. Ivanova 2,1). Kada bi na zemaljskim sudovima nečiji sudac bio ujedno i njegov branitelj, došlo bi do ozbiljnog sukoba interesa. Ali u nebeskoj sudnici težulja pravde prevaguje u našu korist. Ako postoji ikakva mogućnost da nas Isus spasi, On će to i učiniti.

Treća biblijska istina iz našeg proučavanja za ovaj tjedan jest da će na kraju Krist biti proslavljen, Sotona razotkriven, a pravednici otkupljeni. Razumijevanje suda iz Otkrivenja ulijeva nam sigurnost da će se jednog dana cijeli svemir pokloniti pred našim Stvoriteljem, Otkupiteljem i Kraljem Pobjednikom.

ZA RAZGOVOR

1. Kakvu vam utjehu pruža spoznaja da je vaš sudac ujedno i vaš branitelj?

2. Što znači biti potpuno predan Kristu na sudu na vrhuncu zemaljske povijesti?

Radosna vijest o sudu

PRVI DIO: Opći pregled

Matematika je egzaktna znanost. U proročanstvima Daniela i Otkrivenja u vezi sa sudom, Duh Sveti je prorocima dao vrlo konkretan matematički dokaz da se Božjoj riječi može vjerovati. U pouci za ovaj tjedan istražiti ćemo neke od tih dokaza.

Daniel 9 jedno je od najistaknutijih poglavlja u cijeloj Bibliji. Tu je jasno otkriveno vrijeme Isusovog krštenja, Njegove smrti na križu i početka objavljivanja Evanđelja poganima. Ta proročanstva nisu nam dana na neki nejasan ili uopćeni način. Mnogi skeptici, kada se suoče s pouzdanošću tih proročanstava i shvate njihovo značenje, postaju predani Isusovi sljedbenici.

U Danielu 9 nalazi se odgovor na proročko viđenje iz Daniela 8,27: “Bijah smeten zbog viđenja, no nitko to nije dokučio.” Viđenje iz 8. poglavlja Daniela počinje pobjedom Grčke nad Medo-Perzijom, što je opisano kao sudar ovna i jarca. Tada se javlja mali rog (papinski Rim) i počinje dominirati političkom i vjerskom pozornicom. Taj mali rog na kraju iskrivljuje istinu o Isusu i prema Danielu 8,12, obara “na zemlju ... istinu”. Tada Daniel čuje anđela kako pita: “Dokle će trajati...?” (Daniel 8,13) — to jest, koliko će dugo obmana trijumfirati? Koliko dugo će zlo vladati? Kada će istina zauzeti svoje pravo mjesto među Božjim narodom? Kada će zavladati pravednost i prestati zlo? Odgovor nalazimo u Danielu 8,14: “Još dvije tisuće i tri stotine večeri i jutara; tada će Svetište biti očišćeno.”

DRUGI DIO: Komentar

Hebrejska riječ za “očistiti” u Danielu 8,14 je *nisdak*. Prevoditelji joj pripisuju niz značenja, uključujući “obnoviti”, “ispraviti”, “pročistiti”, “oprati”, “opravdati” i “obraniti”. Pun opseg značenja riječi *nisdak* vjerojatno obuhvaća sve navedene izraze.

Stoga nešto slobodniji prijevod Daniela 8,13.14 mogao bi glasniti: “U kojem će trenutku Svetište biti vraćeno na svoje pravo mjesto, kada će biti očišćeno i oprano od grijeha, kada će Božje ime biti obranjeno, Njegova istina uzvišena i sve ponovo dovedeno u red?” Na to anđeo

odgovara: “Još dvije tisuće i tri stotine večeri i jutara; tada će Svetište biti očišćeno.” (Daniel 8,14) Međutim, potpuni odgovor na to pitanje ne nalazi se u 8. poglavlju Daniela. Na kraju tog poglavlja, dok mu anđeo objašnjava viđenje, prorok gubi svijest (Daniel 8,27). Godine prolaze nakon toga.

A onda, u 9. poglavlju, prorok se moli za tumačenje i anđeo se vraća da mu objasni preostali dio viđenja (Daniel 9,20). U Danielu 9,24 anđeo kaže: “Sedamdeset je sedmica određeno tvom narodu.”

Tih sedamdeset tjedana iz 9. poglavlja, što je “određeno”, dio je dužeg proročanstva, onog o 2300 dana iz Daniela 8,14. Hebrejska riječ za “određeno” pojavljuje se samo ovdje u hebrejskom Starom zavjetu i može se doslovno prevesti kao “odsječeno”. Rabini su koristili tu riječ da bi opisali nešto odsječeno ili odvojeno od dužeg razdoblja. Prekid odnosa ili odvajanje pravi je smisao tog teksta. Budućnost židovskog naroda, hrama i Jeruzalema također je u glavnim crtama predstavljena u ovom proročanstvu. Tih sedamdeset tjedana trebalo je biti vrijeme kušnje, da bi Izrael povratio punu Božju naklonost. Tijekom tog razdoblja trebao je doći Mesija “da se uvede vječna pravednost” (Daniel 9,24).

Može se postaviti pitanje: Koji dokaz imamo u samom tekstu da tih sedamdeset tjedana nisu doslovni tjedni, odnosno 490 doslovnih dana? Hebrejski izraz ovdje upotrijebljen za “sedmicu”, također označava veći broj dana, a može se prevesti i kao “sedamdeset sedmica”. Ali s obzirom na to da su se proročeni događaji odvijali u razdoblju mnogo dužem od 490 doslovnih dana i da su se zapravo protezali kroz stoljeća — to vremensko razdoblje mora se shvatiti u kontekstu načela “dan za godinu” (Ezekiel 4,6; Brojevi 14,34). Što će reći, jedan proročki dan odgovara jednoj doslovnoj godini.

Gerhard Pfandl iz Instituta za biblijska istraživanja adventista sedmoga dana iznosi sljedeće tumačenje teksta u Brojevima 14,34: “Bog je namjerno koristio načelo ‘dan za godinu’ kao odgojno sredstvo: ‘Prema broju dana u koje ste istraživali zemlju — dana četrdeset, za svaki dan jednu godinu — ispaštajte svoje opacine četrdeset godina. Iskusite što znači mene napustiti.’ (Brojevi 14,34) A u jednoj živoj usporedbi proroku Ezekielu rečeno je da leži 390 dana na lijevoj strani i 40 dana na desnoj — ‘za svaki dan jednu godinu’ (Ezekiel 4,6).

Međutim, Brojevi 14 i Ezekiel 4 nisu apokaliptički tekstovi. Dakle, sam Bog to izričito kaže — jedan dan znači jednu godinu. U apokaliptičkim tekstovima to se nikada ne navodi, to je načelo koje se podrazumijeva.” (*Journal of the Adventist Theological Society*, 23/1, 2012., str. 9) To se načelo primjenjuje na vremenska proročanstva iz Daniela i Otkrivenja. Kad se primijeni načelo “proročki dan za jednu doslovnu godinu”,

proročanstvo se otključava i prorečeni događaji zauzimaju svoje mjesto na proročkoj vremenskoj crti.

Sedamdeset tjedana iz Daniela 9,25 iznosi 490 proročkih dana, odnosno 490 doslovnih godina. To razdoblje od sedamdeset tjedana počinje proglašom o obnovi Jeruzalema. Pošto je Babilon poražen od strane Medijaca i Perzijanaca, novi vladari su donijeli tri zasebna proglašenja dopuštajući Židovima da se vrate iz babilonskog sužanjsva u Jeruzalem. Prva dva proglašenja, koje su izdali Kir (Ezra 1,1-4) i Darije (Ezra 6,1-12), nisu u potpunosti uključivali sljedeće elemente: ponovnu izgradnju Jeruzalema, obnovu hrama i zakonsko uređenje Izraela. Posljednji od tri proglašenja, koji je izdao Artakserkso 457. godine pr. Kr., ne samo što je dopuštao židovskom narodu da se vrati u svoju domovinu, već im je osigurao i sredstva nužna za to i proglasio grad Jeruzalem njihovim građanskim, sudskim i vjerskim središtem.

Proročka vremenska crta

Počevši od 457. godine pr. Kr., proročanstvo nas vodi kroz šezdeset devet proročkih tjedana, odnosno 483 godine, sve do 27. godine po Kr. Prema proročanstvu to razdoblje trebalo je kulminirati dolaskom Kneza Pomazanika. "Mesija" znači "pomazanik". Godine 27. (petnaesta godina cara Tiberija), Isus Krist, Mesija, bio je kršten, odnosno pomazan za službu (Luka 3,1-3.15.16.21.22), točno kako je prorečeno.

Mesija će biti pogubljen "u polovici sedmice"

Daniel je stotinama godina unaprijed pretkazao točan datum Kristovog krštenja. Gabrielovo objašnjenje o Kristu se nastavilo. Kao što pouka za ovaj tjedan jasno otkriva, Mesija će biti "pogubljen", odnosno razapet na križu u polovici posljednjeg tjedna proročanstva o sedamdeset tjedana. Isus je razapet 31. godine, baš kao što stoji u Danielovom proročanstvu.

Prema objašnjenju koje anđeo Gabriel daje proroku Danielu, Božji Savez sa židovskim narodom kao cjelinom prestao je vrijediti na kraju sedamdeset proročkih tjedana — 34. godine. Savez se otada nudi svima — najprije Židovima, a zatim i poganima (vidi Rimljanima 1,16; 2,6.10) — koji su prihvatili Isusa kao svojeg Spasitelja.

Do tog trenutka službe u Svetišću bile su slikovite pouke koje su prikazivale Isusovu žrtvu i plan spasenja. Od trenutka kad je On umro, službe u Svetišću više nisu imale nikakvo značenje. One su poslužile svojoj svrsi. Grešnici više nisu trebali žrtvovati janjad u hramu. Mogli su neposredno prići Isusu i prihvatiti Njegovu krv koja pokriva njihove

grijehe. Isus je Božje Janje, zaklano za nas točno na vrijeme, kao što je pretkazalo biblijsko proročanstvo.

Preostali dio razdoblja od 2300 godina

Kao što se sjećate, sedamdeset tjedana samo je prvih 490 od 2300 godina iz Danielovog proročanstva. Taj dio se odnosi na hebrejski narod kao cjelinu. Preostali dio razdoblja od 2300 godina proteže se do svršetka tog vremena. Događaji vezani za prvi dio proročanstva ostvarili su se s nevjerojatnom točnošću. Takva točnost ulijeva nam sigurnost da će se i događaji iz preostalog dijela proročanstva ispuniti točno onako kako je proročeno.

Cjelokupno proročanstvo počinje ukazom da “se opet sagradi Jeruzalem”, 457. godine pr. Kr. (Daniel 9,25). Ako krenemo od 457. godine pr. Kr. i pođemo 2300 godina unaprijed na vremenskoj povijesnoj crti (uključujući prelazak iz 1. godine pr. Kr. u 1. godinu po Kr., što isključuje 0. godinu), stižemo do 1844. godine. To je datum početka nebeskog suda i čišćenja Svetišta na Nebu, simbolički prikazanog Danom pomirenja.

TREĆI DIO: Primjena

Pozovite svoje učenike da razmisle o sljedećem pitanju: Zašto je značajno to što živimo u vrijeme suda i čišćenja Svetišta, odnosno u stvarnom Danu pomirenja?

Pozovite članove razreda da razmisle o tri važne činjenice koje proistječu iz proučavanja za ovaj tjedan:

Prvo: Bibliji se može vjerovati. Ona je matematički precizna. Točna je do detalja. Ukazuje na precizne datume na povijesnoj vremenskoj crti, što čak i skeptike uvjerava u njezinu istinitost. Na taj način proročanstva jačaju naše povjerenje u vjerodostojnost Božje riječi.

Drugo: Vijest o sudu poziva nas da težimo dubljoj posvećenosti Isusu kao Gospodaru našeg života. U ovom vremenu svršetka, pripadnici Božjeg naroda preispitivat će svoja srca tražeći od Boga da im oprost grijehe i očisti ih od bilo kakvog stava ili navike u njihovom životu koji nisu u skladu s Božjom voljom. Oni će moliti Boga da ih pokrije plaštom Kristove pravednosti (Izajia 61,10).

Treće: Neposredna blizina suda poziva Božji narod da s obnovljenim žarom svjedoči svojim rođacima, prijateljima, susjedima i suradnicima. Taj poziv u vrijeme suda konačna je vijest s Neba upućena svijetu bolesnom od grijeha, vijest koja će pripremiti srca za Isusov dolazak.

Završite proučavanje sljedećim praktičnim pitanjima pozivajući uč-nike da razmisle o odgovorima u sljedećem tjednu:

1. Jesam li u potpunosti predao/predala svoj život Kristu u ovom kritičnom trenutku zemaljske povijesti? Ako nisam, što me udaljava od Njega?

2. Jesam li siguran/sigurna u svoje spasenje u Isusu? Zašto jesam ili zašto nisam? Zašto se moram osloniti isključivo na Njegovu pravednost? Što to podrazumijeva? Je li moja nada potpuno i apsolutno usidrena u Njemu? Ako nije, što trebam učiniti da bih se potpuno usidrio/usidrila u Njemu?

Došao je čas Njegova Suda

PRVI DIO: Opći pregled

Vijesti trojice anđela, uzete zajedno, sadrže božanske poruke poslne s Neba koje trebaju pripremiti svijet za Isusov drugi dolazak. Te vijesti Bog je namijenio da izvrše praktičan utjecaj na naš život. One otkrivaju Isusov plan za život na svršetku vremena. Vijesti trojice anđela mnogo su više od samo teorijskih učenja koja imaju mali utjecaj na naš život. Premda nose ozbiljno upozorenje neobraćenima koje se ne može zanemariti, njihova je glavna svrha da nas približe Isusu.

Pouka za ovaj tjedan usredotočuje se na dva izraza u okviru vijesti prvog anđela: prvi je izraz “Bojte se Boga”, a drugi “Dajte mu slavu” (Varaždinska Biblija). Kao što ćemo otkriti tijekom našeg proučavanja ovoga tjedna, strah od Boga odnosi se na strahopoštovanje prema Njemu i divljenje Njegovoj beskrajnoj mudrosti, neshvatljivoj moći i veličanstvenoj milosti. Strah od Boga je i stanje uma, koje podrazumijeva odanost Bogu. U doba naglašenog isticanja vlastite važnosti, konzumerizma i egocentričnosti, prvi anđeo poziva nas da gledamo na Boga, a ne na sebe. Davanje slave Bogu odnosi se prvenstveno na naš način života. Davanje slave Bogu utječe na sva područja našeg života, od onoga što jedemo i pijemo, preko onoga što primamo u svoj um, do mjesta koja posjećujemo. Davanje slave Bogu utječe na ono što čitamo i na ono što gledamo na internetu i televiziji.

U ovoj ćemo pouci pomno proučiti ta dva izraza da bismo otkrili kakav utjecaj oni vrše na naš život u dvadeset prvom stoljeću. Zajedno ćemo istražiti kako nam razumijevanje Evanđelja Isusa Krista omogućuje da se bojimo Boga i damo Mu slavu.

DRUGI DIO: Komentar

“Bojati se Boga” znači biti usredotočen na Njega. Umjesto da ograniči i umanjí našu radost i sreću, postavljanje Boga u središte našeg života temelj je autentičnog identiteta, istinske svrhe i iskrene radosti. Isus jasno povezuje našu sreću s poznavanjem i vršenjem Njegove volje.

U Ivanu 13,17 On kaže: “Kad to znate, blago vama ako to i činite!” Život usredotočen na sebe vrlo je skućen. Zatočenost u tamnici vlastitog egocentričnog ponašanja jadan je život. Poznavanje Krista, poslušnost

Kristu, življenje za nešto veće od nas samih — to nam donosi najveću životnu radost. Onaj koji nas je stvorio učinio je da živimo za radosti Njegovog kraljevstva. Psalam 16,11 to izražava ovako: “Pokazat ćeš mi stazu u život, puninu radosti pred licem svojim, sebi zdesna blaženstvo vječno.”

Adventistički biblijski komentar iznosi sljedeće zapažanje u vezi s izrazom “Bojte se Boga” iz Otkrivenja 14,7: “Poruka da se trebamo bojati Boga istodobna je s propovijedanjem tog anđela, kada ljudi obožavaju bogove materijalizma, uživanja i mnoge druge koje su sami izmislili.” (*The SDA Bible Commentary*, sv. 7, str. 827)

“Prema nizu istraživanja čiji su rezultati objavljeni u časopisu *Motivation and Emotion*, u radu pod naslovom ‘Promjene u materijalizmu, promjene u psihološkom blagostanju: dokazi iz tri longitudinalne studije i interventni eksperiment’ (T. Kasser, et al., “Changes in Materialism, Changes in Psychological Well-being: Evidence From Three Longitudinal Studies and an Intervention Experiment”: 38, 2014., str. 1—22), u istoj mjeri u kojoj ljudi postaju više materijalistički usmjereni, njihov osjećaj blagostanja i svrhe se smanjuje, a u mjeri u kojoj postaju manje materijalistički usmjereni, taj osjećaj raste. Premda je materijalizam dobar za gospodarstvo jer potiče rast i razvoj, on može imati negativan utjecaj na osobu, što dovodi do anksioznosti i depresije. **Konzumerizam također može narušiti međuljudske odnose, odnose u društvenoj zajednici i životnu sredinu.**” (Kirstie Pursey, “How Consumerism and Materialism of Modern Society Make Us Unhappy, Lonely, and Unconfident”) (<https://www.learning-mind.com/consumerism-and-materialism-unhappy/>).

Prema tome, poziv da se “bojimo Boga” iz Otkrivenja 14,7, znači da svoju pravu sreću trebamo pronaći u vršenju Božje volje. U Otkrivenju 14,7 upućuje se poziv da u Kristu imamo najveće zadovoljstvo i najdublju radost. Kada svoj život predamo Isusu, poslušnost prirodno izvire iz srca. Tada dužnost postaje uživanje, a žrtva za Kristovo djelo zadovoljstvo.

Ellen G. White to izražava ovako: “Svaka prava poslušnost dolazi iz srca. To znači cijelim srcem raditi s Kristom. Ako želimo, On će se tako izjednačiti s našim mislima i ciljevima, tako dovesti naša srca i umove u sklad sa svojom voljom da ćemo, slušajući Njega, zapravo postupati po svojim prirodnim poticajima. Volja, očišćena i posvećena, naći će svoje najuzvišenije zadovoljstvo u službi Njemu. Kad upoznamo Boga, onako kako Ga imamo prednost upoznati, živjet ćemo životom stalne poslušnosti. Poštovanjem Kristova karaktera i zajednicom s Bogom, grijeh će nam postati mrzak.” (*Isusov život*, str. 554)

Dati slavu Bogu znači ukazivati Mu čast svojim načinom života. Davanje slave Bogu podrazumijeva i spoznaju da smo mi Kristovi pred-

stavnicu. Mi smo svjetlo svijetu i sol zemlji. Riječ koja se koristi za "slavu" u Otkrivenju 14,7 jest *doksa*. Ta riječ redovno se koristi u Novom zavjetu, a može imati dva različita značenja. Prvo značenje ukazuje na čast, slavu ili priznanje. U tom smislu dati Bogu slavu značilo bi odati Mu čast i priznanje koje zaslužuje. To je sasvim opravdano, jer nas je On stvorio. On nas otkupljuje. On svakodnevno održava naš život i On ponovno dolazi po nas. Međutim, postoji još jedno značenje riječi *doksa* koje se često zanemaruje. U nekim slučajevima u Novom zavjetu *doksa* označava sjaj ili neku veličanstvenu pojavu. Prema riječima apostola Pavla, Božja slava je zasjala s lica Isusa Krista (2. Korinćanima 4,6). "Kada ta slava Božja, otkrivena u Kristu, zasvijetli iz Evandjelja i obasja srce i um vjernika, ona ga pretvara u 'svjetlo u Gospodinu' (Efežanima 5,8). Tako se svi mi 'koji otkrivena lica odrazujemo kao ogledalo slavu Gospodnju, preobražavamo se u tu istu sliku, uvijek sve slaviju, jer dolazi od Gospodina, od Duha.' (2. Korinćanima 3,18)" (*The SDA Bible Commentary*, sv. 6, str. 503) Utjeloviti to dvostruko značenje, štujući Boga i čuvajući Njegov ugled, dok dopuštamo da sjaj Njegove slave blista iz našeg života, trebalo bi biti cilj svakog kršćanina.

To dvostruko značenje dovodi nas do nekoliko osnovnih pitanja. Možemo li dati slavu Bogu ako ne vodimo računa o svojem tijelu? Je li moguće ukazati čast Bogu dok namjerno kršimo Njegova načela zdravlja? Kakve veze naše tjelesne životne navike imaju s našim duhovnim zdravljem? U 1. Korinćanima 6,19.20, apostol Pavao daje odgovor na ta pitanja: "Ili zar ne znate da je vaše tijelo hram Duha Svetoga, koji stanuje u vama i koji vam je dan od Boga? Ne znate li da ne pripadate sami sebi jer ste kupljeni? Proslavite, dakle Boga svojim tijelom!"

Apostol poslije dodatno razjašnjava što znači slaviti Boga: "Prema tome, bilo da jedete, bilo da pijete, bilo da što drugo činite, sve činite na slavu Božju!" (1. Korinćanima 10,31) Kad svoj život predamo Kristu, naše tijelo postaje hram Duha Svetoga. I netko tko ne vjeruje itekako može biti ganut, osvjedočen i pokrenut Duhom, ali Duh Sveti trajno se nastanjuje samo u životu posvećenog vjernika. Naše tijelo tada postaje prebivalište Božjeg Duha. To prebivanje sjajna je misao: Treća Osoba Božanstva useljava se u život vjernika. Prema tome, uprljati svoje tijelo i svojevóljno kršiti zakone zdravlja znači obeščastiti Stvoritelja. Mi pripadamo Kristu jer nas je On stvorio i otkupio.

Postoji još jedan razlog zašto je Bogu vrlo važno da Mu odajemo slavu svojim zdravstvenim navikama. Duhovnost i zdravlje usko su povezani. Duh Sveti komunicira s nama preko duhovnih sposobnosti našeg mozga. Ako se mozak hrani lošom krvlju zbog naših loših zdravstvenih navika, bit ćemo manje sposobni razaznati glas Duha Svetoga.

Naše razumijevanje plana spasenja i biblijske istine bit će zamagljeno i iskrivljeno. Ako svojevoljnim zanemarivanjem zdravlja uništavamo svoje tijelo, naše svjedočanstvo svijetu sigurno neće biti na slavu Bogu. To se načelo ne odnosi samo na naše zdravstvene navike, već i na ono što gledamo na televiziji i čitamo u časopisima i knjigama, na sadržaje koji nas zaokupljaju na internetu i niz drugih životnih navika.

Bojati se Boga poziv je da živimo za Boga dajući Mu slavu u svemu što radimo. Taj poziv upućen u vrijeme suda treba pripremiti ljude za Isusov dolazak. Zahvaljujući Njegovoj milosti i sili, možemo Mu odati slavu, ukazati čast Njegovom imenu i zasjati poput svjetiljke u ovom mračnom svijetu. Takav život je naš poziv i naša sudbina.

TREĆI DIO: Primjena

Pročitajte i razmislite: Prije nekoliko godina pastor Mark Finley želio je pomoći starijoj ženi da prestane pušiti. Zajedno su proučavali Bibliju, razgovarali i molili se, ali izgledalo je da ništa ne pomaže. Ona jednostavno nije imala snage prestati s pušenjem. Zapravo, uživala je u pušenju i samo je polovično željela prestati. Kad je jednog dana pastor posjetio tu baku, ona je imala širok osmijeh na licu i uzbuđeno je uzviknula: “Pastore Finley, prestala sam, prestala sam! Nisam pušila nekoliko dana!” Želeći saznati što je dovelo do te promjene, pastor ju je upitao: “Što vas je motiviralo?” Odgovorila je jednostavno: “Moja sedmogodišnja unuka.” A onda je objasnila: “Jedne večeri sjedila sam u svojem omiljenom naslonjaču i pušila, a moja unuka mi se popela u krilo i rekla: ‘Bako, kada odrastem, želim pušiti kao ti.’ To je bilo to, pastore. Prestala sam zbog nje.”

Ako je jedna baka mogla prestati pušiti zbog svoje unuke, zar se ne možemo i mi Božjom milošću i silom Njegovog Duha odreći svake navike koja nije u skladu s Njegovom voljom — radi Krista? Đavao kaže da je nemoguće svladati loše navike i grešne sklonosti. Ali Isus kaže: “Pobjedniku ću dati da jede od stabla života. ... Ostani vjeran do smrti, i dat ću ti vijenac — život!” (Otkrivenje 2,7.10) Isus nam obećava snagu za pobjedu u borbi sa zlom.

Postavite svojim učenicima sljedeća pitanja:

1. U kojem su smislu vijesti trojice anđela istodobno poziv na poslušnost i na pobožno življenje u ovom kriznom trenutku zemaljske povijesti?

2. Na koje nam načine Isus, naš Gospodin i Spasitelj, daje istodobno motivaciju i snagu za pobjedu?

Obožavanje Stvoritelja

PRVI DIO: Opći pregled

Činjenica da je Bog stvorio ovaj svijet za sedam doslovnih dana jedna je od osnovnih istina Svetog pisma. Biblija počinje riječima: “U početku stvori Bog nebo i zemlju.” (Postanak 1,1) Posljednja biblijska knjiga, Otkrivenje, poziva nas da se klanjamo “Stvoritelju neba i zemlje” (Otkrivenje 14,7). Bog je dostojan našeg obožavanja jer nas je stvorio. Mi nismo evoluirali. Nismo tek neka genetička slučajnost. Mi smo mnogo više od nekog naprednog primjerka životinjske vrste. Mi smo ljudska bića nevjerovatne vrijednosti jer nas je stvorio Bog. I svatko od nas jedinstven je u Njegovim očima.

Pouka za ovaj tjedan istražuje značenje subote u povezanosti sa stvaranjem. Subota nam govori o vrijednosti koju imamo u Božjim očima. Kada se ispravno shvati, subota uklanja svaki osjećaj manje vrijednosti i niskog samopoštovanja. Mi po stvaranju pripadamo Kristu. Subota također govori o našem počivanju u Kristu. Subotom se odmaramo od iscrpljujućeg rada koji nam nameće sustav vrijednosti ovoga svijeta. Subota nas poziva da zastanemo i razmislimo o vječnim vrijednostima. Poziva nas da počivamo u Kristu kad je riječ o našem spasenju, i da se oslonimo na Njegovu stvaralačku silu kako bismo iz dana u dan bili sve sličniji Njemu.

Naša pouka za ovaj tjedan vodi nas u dublje razumijevanje subote kao vječnog podsjetnika na nebesko zajedništvo s Kristom. Kada subotom prisustvujemo bogoslužju, unaprijed doživljavamo ono što ćemo iskusiti na Nebu. Kao što ćemo vidjeti, Otkrivenje pokazuje koliko je subota važna u svjetlu vječnosti.

DRUGI DIO: Komentar

U studenom 1998. Charles Colson napisao je članak pod naslovom “Astronauti koji su pronašli Boga: duhovni pogled na svemir”. U njemu između ostalog piše: “Povratak astronauta Johna Glenna u svemir 36 godina nakon njegovog veličanstvenog kruženja Zemljinom orbitom, podsjeća nas na onu vrstu junaštva koje je istraživanje svemira učinilo mogućim. ... Glenn je 1998., u dobi od 77. godina, neposredno nakon što se vratio sa svojeg posljednjeg putovanja u svemir, izjavio pred iz-

vjestiteljima: 'Meni je upravo neshvatljivo da promatram takva djela, a da ne vjerujem u Boga. To samo jača moju vjeru.'" (Charles Colson, *Breakpoint Commentary*, 5. studenoga 1998.)

Javnost možda nije svjesna činjenice da su mnogi prvi astronauti-junaci bili ljudi dubokih vjerskih uvjerenja. A promatranje beskonačnog svemira samo je produbilo njihovu vjeru. "Neil Armstrong i Buzz Aldrin najpoznatiji su po tome što su bili među prvim astronautima koji su sletjeli na Mjesec i napravili taj 'divovski skok za čovječanstvo'. Ali vjerojatno ne znate da je, prije nego što su izišli iz svemirskog broda, Aldrin izvukao Bibliju, srebrni kalež i posvećeni kruh i vino. Tamo na Mjesecu njihov prvi čin bio je pričest.

Frank Borman bio je zapovjednik prve svemirske posade koja je putovala izvan Zemljine orbite. Gledajući dolje na Zemlju s udaljenosti od preko 400.000 kilometara, Borman je radio-vezom poslao poruku citirajući Postanak 1,1: 'U početku stvori Bog nebo i zemlju.' Poslije je objasnio: 'Imao sam neodoljiv osjećaj da mora postojati neka sila veća od bilo koga od nas — da postoji Bog, da postoji početak.'" (Charles Colson, *Breakpoint Commentary*, 5. studenoga 1998.) Svi spomenuti astronauti osjetili su da ovaj svijet nije proizvod nekakve slučajnosti. Kao što ni život nije samo slučajna pojava u svemiru. Astronauti su, dakle, shvatili istinu iz Postanka 1,1 — da je ovaj svijet stvorio sveznajući, svemogućí Bog.

Tri anđela iz Otkrivenja 14 "jakim glasom" objavljuju vijest o stvaranju i o sveznajućem Bogu. Boga ništa ne može iznenaditi. On vidi događaje koji se tek trebaju odigrati. Bog je vijesti trojice anđela uputio konkretno kao odgovor na humanističke, postmodernističke izazove ovog naraštaja. Nije slučajno što je Bog, baš u trenutku kad se pojavila teorija o evoluciji, uputio svijetu poziv da Ga obožava kao Stvoritelja.

Tri glavne filozofsko-političke struje koje su se pojavile u devetnaestom stoljeću, izvršile su snažan utjecaj na čitav svijet. Preko znanstvene zajednice teorija o evoluciji utjecala je na milijune ljudi. Komunistički i marksistički ideolozi obezvrijedili su ljudski život i na političkom i društvenom planu utjecali su na milijune ljudi. Teorija Sigmunda Freuda je opet, u području psihologije, izmijenila način razmišljanja milijuna ljudi.

S druge strane, subota stoji kao spomenik našem Stvoritelju u ovo doba rastućeg sekularizma. Kao što pouka za ovaj tjedan ističe, subota je simbol naše odanosti Onome koji nas je stvorio. Subota je dokaz da život nije neka genetička slučajnost. Mi postojimo na osnovi volje i plana samog Boga. Dovedeni smo u postojanje s razlogom. Razumijevanje stvaranja, praćeno subotnjim bogoslužjem, oslobađa nas dehumanizirajućih okova evolucije. Subotnje bogoslužje daje vrijednost svakom živo-

tu. Pred Bogom je važan svaki život, jer je svaka osoba jedinstveno stvorenje koje je Stvoritelj načinio s posebnom svrhom u Njegovom planu.

Plan za svaki život

S navršениh devetnaest godina, Bruce Olson otišao je u prašumu na granici Kolumbije i Venezuele s namjerom da odnese Evanđelje plemenu Bari. Bari su bili primitivni, domorodački narod, izoliran u gustim prašumama Južne Amerike. Njegovi pripadnici bili su poznati po žestokoj borbenosti i nasilnoj, barbarskoj taktici koju su primjenjivali u ratovanju protiv ostalih plemena. Međutim, Brucea nije brinuo njihov glas kao okrutnog naroda i bio je spreman, ako zatreba, i život položiti da bi im objavio Evanđelje. Proveo je više tjedana pokušavajući pridobiti njihovo povjerenje. Nijedan zapadnjak prije njega nije ušao na njihov teritorij. Ipak, pripadnici plemena Bari s vremenom su zavoljeli tog blagog, brižnog stranca. Na osnovi Bruceovog propovijedanja, oni su iskusili novi život u Kristu. Svemoćni Stvoritelj promijenio je njihov život. To nekada ratoborno, nasilno pleme postalo je čimbenik mira u čitavom području.

Baš kada je Bruce bio na putu da ostvari veliki napredak u objavljivanju Evanđelja, dogodilo se nešto neočekivano. Oteli su ga kolumbijski gerilci i držali u tajnom skrovištu duboko u prašumi. Zatim je kolumbijska vojska pokušala pridobiti pleme Bari za rat protiv gerilaca. Međutim, oni su to odbili rekavši: "Nasilje rađa samo nasilje."

Bruce je mjesecima držan u nečovječnim uvjetima. Ipak, uspio se uzdići iznad užasnih okolnosti u kojima se našao. Zadobio je povjerenje svojih otmičara. Na kraju su mu dali Bibliju i on je iz dana u dan čitao s njima Božju riječ. Više od stotinu pobunjeničkih boraca prihvatilo je Krista i raskinulo s gerilskim snagama. Položili su oružje i ponovno se uključili u društveni život kao odani građani Kolumbije.

Usprkos djelovanju zlih sila protiv Brucea Olsona, svemogućí Stvoritelj imao je plan za njegov život, koji ni sve sile pakla nisu mogle uništiti. Međutim, naš Stvoritelj nije imao samo plan za život Brucea Olsona. On ima plan i za naš život, ali postoji nešto još bolje. Ne samo da Stvoritelj ima plan za naš život, već će nas On preko Duha Svetoga i uključiti u svoj plan. Razumijevanje punog značenja subote pružit će nam dublje razumijevanje Božjeg plana, kao i dublju svrhu našeg života.

Kao što ističe pouka za ovaj tjedan, hebrejska riječ *bara* označava nešto što samo Bog može učiniti. Ljudska bića mogu napraviti nešto od nečega što već postoji, ali samo Bog može stvarati ni iz čega. Kada Bog izgovori riječ, pojavljuje se nešto opipljivo (Psalam 33,6.9; Hebrejima 1,1.2). Kada Bog govori, sve biva tako, čak i ako nikada prije toga nije bilo, jer Božja riječ ima stvaralačku moć da to učini. Kada Stvoritelja

Neba i Zemlje obožavamo subotom, mi potvrđujemo činjenicu da je On svemoguć.

A ako je Bog dovoljno moćan da stvori ovaj svijet i sve što je na njemu, sigurno je dovoljno moćan i da promijeni naš život. Subota je istodobno simbol opravdanja (našeg počivanja samo u Kristu) i posvećenja (snage koju nalazimo samo u Kristu). Prorok Ezekiel jasno iznosi tu misao: "Dadoh im i svoje subote, kao znak između sebe i njih, neka znaju da sam ja Jahve koji ih posvećujem." (Ezekiel 20,12) Dok subotom prisustvujemo bogoslužju, naš Stvoritelj nas ponovno stvara. Onaj koji nas je načinio, obnavlja nas. Onaj koji nas je oblikovao, mijenja nas.

Do konačnog sukoba u vezi s bogoštovljem, kao što je navedeno u Otkrivenju, doći će upravo zato što nas je Krist stvorio, otkupio i preobrazio i zato što se uskoro vraća po nas. Đavao mrzi subotu jer mrzi sve što ona znači. Subota je simbol Kristovog autoriteta, vladavine, milosti i moći. Kad bi uspio prevariti ljude uvjerivši ih da subota nema nikakvo značenje, Sotona bi potkopao autoritet Stvoritelja i odanost milijuna ljudi zadobio za sebe. Zato je Bog poslao svoju vijest za posljednje vrijeme, koju nalazimo u 14. poglavlju Otkrivenja, kako bi pripremio ovaj svijet za povratak našega Stvoritelja i Otkupitelja koji će ponovno stvoriti ovaj planet i vratiti mu njegov edenski sjaj.

TREĆI DIO: Primjena

Za osobno razmišljanje: Bog Stvoritelj načinio je Sunce, Mjesec i zvijezde. On je svojom beskonačnom silom stvorio ovaj planet i ispunio ga živim bićima. Taj isti Bog izbavio je svoj narod iz egipatskog ropstva, vodio ga u lutanju po pustinji, slao mu manu s neba, srušio jerihonske zidove i pobjeđivao Izraelove neprijatelje. Taj isti Bog brine se za vas i mene. On radi nas oslobađa stvaralačku silu kako bi porazio neprijatelja koji se bori za naš život. Naše razumijevanje i prihvaćanje te biblijske istine od presudnog je značenja.

Svatko od nas svakodnevno se bori s kušnjama. Ali evo jedne nevjerovatno dobre vijesti: isti Bog koji je upotrijebio beskonačnu silu da bi stvorio svijet, upotrijebit će tu istu beskonačnu silu da bi porazio sile tame koje vode bitke za našu dušu. Isus nam može ponuditi nešto mnogo više od bolnog poraza. On nam nudi nešto mnogo više od stalnih neuspjeha. On nam nudi nešto mnogo više od spoticanja o istu prepreku uvijek iznova. Tko je, dakle, Onaj kome služimo? To je Bog Stvoritelj koji posjeduje neograničenu, beskonačnu silu. Tu silu mi dobivamo kada je vjerom prihvatimo. Tako se preobražavamo, mijenjamo, obnavljamo silom Boga Stvoritelja.

Subota i vrijeme svršetka

PRVI DIO: Opći pregled

Za čim ljudi najviše čeznu u trenucima krize? Što svi najprije tražimo kad nas snađe neka nesreća? Ljudska bića u trenucima neizvjesnosti najviše žele sigurnost. Kad nas pogodi tornado, uragan, tajfun ili neka druga elementarna katastrofa, što očajnički želimo? Želimo neko mjesto na kojem ćemo biti sigurni zajedno sa svojom obitelji. Ta želja za sigurnošću javlja se i u vrijeme rata i kad nasilje bjesni na našim ulicama.

U ovom kaotičnom, nestalnom svijetu subota je oaza mira. Ona nas upućuje na našeg Stvoritelja koji nam pruža sigurnost svojom prisutnošću. Subota je utočište, svetište u vremenu koje se svakog tjedna spušta s Neba na Zemlju. Ona nas dovodi u zajednicu s našom braćom i sestrama u Kristu. Subota je veliki izjednačitelj. Jer kad zajedno pristupamo bogoslužju subotom, mi iznova uviđamo, iznova shvaćamo da smo dio velikog tkanja čovječanstva koje je stvorio Bog, i da je On “od jedne krvi stvorio svaki ljudski narod da prebiva po svem licu zemlje” (Djela 17,26 — Varaždinska Biblija).

U pouci za ovaj tjedan dublje ćemo istražiti značenje subote u našem životu i otkriti kako pravilno razumijevanje subote utječe na naše stavove, izbore i postupke. Ovog ćemo tjedna također razmišljati o suboti kao žarištu krize posljednjeg vremena u vezi s Božjim zakonom. Sotonin konačni napad bit će usmjeren protiv subote, jer je subota ugrađena u srž Božjeg zakona kao vječni simbol Njegovog stvaralačkog autoriteta.

DRUGI DIO: Komentar

Stvaranje, subota i sud izvanredno su povezani prema božanskom obrascu. Stvaranje govori o Kristu koji je stvorio sve narode. Prema tome, mi imamo zajedničko podrijetlo. Kada je raspravljao s grčkim filozofima, apostol Pavao je upotrijebio snažan dokaz: “Bog, Stvoritelj svijeta i svega što je u njemu ... izveo je sav ljudski rod od jednoga čovjeka i nastanio ga po svojoj površini zemaljskoj.” (Djela 17,24.26) Pavlova poruka atenskim filozofima bila je sljedeća: Biblijski Bog svemoćni je Stvoritelj čitavog čovječanstva. Prema tome, svi smo dio jedne ljudske obitelji. Dakle, razumijevanje tog koncepta stvaranja navodi nas da po-

štujemo jedni druge, da cijenimo jedni druge i da se ophodimo jedni prema drugima ljubazno, učtivo i sa suosjećanjem. Subota je praktičan izraz vjerovanja u Boga kao Stvoritelja i poštovanja ljudskog života. Ljudski život je svetinja jer je to dragocjeni dar koji smo dobili od našeg Stvoritelja. Naše bogoslužje subotom svjedoči o toj vječnoj istini. Naša pouka za ovaj tjedan govori o suboti u svjetlu suda.

Sud, Zakon i sloboda izbora

Činjenica da sud uopće postoji podrazumijeva da ljudska bića imaju mogućnost praviti moralne izbore. Da smo jednostavno evoluirali, ne bi bilo prave osnove za slobodnu volju. Da je sve određeno isključivo naslijeđem i okruženjem, ne bismo ni bili u stanju koristiti svoju slobodu izbora.

William Provine, profesor povijesti biologije sa Sveučilišta Cornell, priznaje da su evolucija i slobodna volja nespojive. U predavanju održanom 12. veljače 1998. on je dao sljedeću izjavu: “Naturalistička evolucija ima jasne posljedice koje je Charles Darwin savršeno razumio ... (uključujući i ideju da) sloboda ljudske volje ne postoji. Slobodna volja je pogubni, opaki društveni mit.” (Odlomak iz govora “Evolucija: slobodna volja, kazna i smisao u životu” održanog 12. veljače 1998. <https://www.discovery.org/a/9581/>)

Slobodna volja svakako nije “opaki društveni mit”. To je neotuđivi dar koji je Bog dao svakome od nas. Ako se slobodna volja ukine, nema načina da se utvrdi što je ispravno, a što pogrešno. Međutim, ako postoji sud, mora postojati i zakon koji je temelj tog suda.

Apostol Jakov iznosi vječnu istinu kad kaže: “Uistinu, ako tko vrši sav Zakon, a pogriješi samo u jednome, postaje krivac za sve.” (Jakov 2,10) O kojem zakonu Jakov govori? U redcima 11 i 12 nalazimo jasno objašnjenje: “Jer onaj koji je rekao: ‘Ne čini preljuba!’ rekao je i: ‘Ne ubij!’ Ako ne učiniš preljuba, a ubiješ, postaješ prijestupnik Zakona. Govorite i radite kao ljudi koji imaju biti suđeni po zakonu slobode!”

U ovom odlomku iz Poslanice apostola Jakova, Zakon Deset zapovijedi, koji je temelj Božjeg suda posljednjeg vremena, naziva se Zakonom slobode.

Osvrt Ellen G. White na te retke uvelike nam pomaže da razumijemo njihovu dubinu: “Jedini uvjet koji omogućuje čovjekovu slobodu postoji u jedinstvu s Kristom. ‘Istina će vas osloboditi’, a Krist je istina. Grijeh može pobijediti samo ako oslabi um i uništi slobodu duše. Podčinjavanje Bogu znači obnovu čovjekove osobnosti — prave slave i čovjekova dostojanstva. Božanski zakon kome se pokoravamo jest ‘zakon slobode’ (Jakov 2,12).” (*Isusov život*, str. 383)

Dakle, kada svoj život predamo Kristu, doživljavamo istinsku slobodu. U tom slučaju poslušnost Bogu postaje uživanje. S obzirom na to da se subotnje bogoslužje nalazi u srži Božjeg zakona, ono je simbol naše potpune odanosti Kristu. Zahvaljujući Njegovoj milosti, mi postajemo poslušni Njegovim zapovijedima ne da bismo se spasili, već zato što smo spašeni i zato što Mu želimo ugoditi u svemu što radimo.

Bog nikad ne vrši pritisak i nasilje nad našom voljom. On nije prisilio Sotonu da Mu služi na Nebu. Nije primorao Adama i Evu na poslušnost u Edenu, a ni nas danas neće primoravati na poslušnost. I ponovno: "U djelu otkupljenja nema prinude. Ne primjenjuje se nikakva izvanjska sila. Pod utjecajem Božjeg Duha, čovjek je slobodan da izabere kome želi služiti. U promjeni koja nastaje kad se duša podčini Kristu nalazi se najuzvišeniji smisao slobode. Istjerivanje grijeha je djelo same duše. Istina, mi nemamo sile da se sami oslobodimo Sotonine vlasti, ali kad se želimo osloboditi grijeha, i u svojoj velikoj potrebi zapavimo za silom koja je izvan i iznad nas, snage duše povezuju se s božanskom silom Svetog Duha te se sad pokoravaju naložima volje u ispunjavanju Božje nakane." (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 383)

S druge strane, davao će u svojoj posljednjoj obmani pokušati primorati Božji narod da mu služi. Ograničavajući njihovu mogućnost kupnje i prodaje, ismijavanjem i klevetama, progonom, zatvaranjem, pa čak i smrću, on će na njih vršiti pritisak da mu se pokore. Dok nas Otkrivenje 14,7 poziva da obožavamo Stvoritelja, Otkrivenje 14,9 upozorava nas da se ne klanjamo Zvijeri. U središtu konačnog sukoba između dobra i zla naći će se pitanje bogoslužja.

Do sličnog sukoba u vezi s bogoslužjem došlo je u vrijeme kad su Daniel i njegovi prijatelji boravili kao sužnjevi u Babilonu. U ravnici Duri postavljen je golemi kip, a kralj Nabukodonozor zapovjedio je svim svojim podanicima da se klanjaju tom zlatnom kipu. Objavljen je proglas da se svatko tko se odbije pokloniti tom zlatnom kipu osuđuje na smrt. Tako je druga zapovijed, koja zabranjuje pravljenje i obožavanje kipova, postala ispit za židovske sužnjeve. Ali oni su se u tim okolnostima potpuno predali Bogu. Zbog svoje nepokolebljive vjere, bili su bačeni u ognjenu peć. Ali Bog ih je zaštitio. Isus Krist, Sin Čovječji, ušao je u vatru zajedno s njima i pružio im božansku zaštitu.

U posljednjim danima zemaljske povijesti svijet će se naći u kušnji zbog četvrte zapovijedi: "Sjeti se da svetkuješ dan subotni." (Izlazak 20,8) Zapovijed koja poziva cijelo čovječanstvo da obožava Stvoritelja bit će zamijenjena lažnim danom za bogoslužje. I Bog će ponovno imati narod koji će Mu ostati vjeran. Otkrivenje 14,12 objavljuje: "Ovdje je postojanost svetih, ovdje su oni koji drže zapovijedi Božje i vjeru Isu-

sovu.” (Varaždinska Biblija) Božji ostatak, Njegov narod posljednjeg vremena, postojat će do kraja. Njegovom milošću i Njegovom silom oni će “držati zapovijedi Božje”.

Oni će ostati poslušni jer će “vjera Isusova” ispunjavati njihovo srce i svaki aspekt njihovog života. Istu vrstu vjere koju je Isus pokazao kad se suočio s križem, iskusit će i oni. Imat će apsolutno povjerenje u svojega nebeskog Oca. Ta vjera u Boga održat će ih tijekom posljednjeg sukoba na Zemlji. Pouka za ovaj tjedan poručuje da će se Onaj koji nas je stvorio brinuti o nama u posljednjoj krizi na Zemlji. Svetkovanjem subote mi otvoreno pokazujemo svoju vjeru u Isusa, našeg Stvoritelja, Otkupitelja, Posrednika i Kralja koji dolazi. To je Božji poziv svakom od nas u svjetlu Njegovog konačnog suda. Poslušnost Njegovom Zakonu je plod naše vjere.

TREĆI DIO: Primjena

Za razmišljanje: John Oxenham bio je pseudonim Williama Arthura Dunkerleyja. Oxenham je bio engleski pjesnik i pisac himni. Napisao je pjesmu pod naslovom “Putovi” koja dobro sažima našu pouku za ovaj tjedan:

“Pred svakim čovjekom pruža se put — više putova i jedan put. Uzvišena duša penje se visokim putom, a niska traži nizak put, dok ostali tumaraju tamo-amo, maglovitim prostranstvima između njih. Ali pred svakim čovjekom pruža se i visok i nizak put. I svaki čovjek odlučuje kojim će putom njegova duša ići.”

Otkrivenje nas poziva da donesemo odluke s vječnim posljedicama. U posljednjem sukobu na Zemlji neće biti neutralnih. Kušnje s kojima ćemo se suočiti, o kojima Oxenham tako dojmljivo piše, dovest će do toga da “svaki čovjek odluči kojim će putom njegova duša ići”.

Pozovite članove svojeg razreda da tijekom idućeg tjedna odgovore na sljedeća pitanja:

1. Je li bogoslužje subotom za mene radosno vrijeme ili samo legalistički zahtjev? Zašto?
2. Nalazim li svoje najveće zadovoljstvo u vršenju Božje volje? Zašto?
3. Ima li još nečega u mojem životu čega bih se trebao odreći radi Krista? Ako ima, što je to? Kako se toga mogu odreći?

Krst nas poziva u dublje duhovno iskustvo, što je mnogo više od pukog razumskog prihvaćanja istine. U svjetlu konačnog suda na Nebu, naš Stvoritelj nas poziva da Mu potpuno vjerujemo u ovim posljednjim trenucima na vrhuncu zemaljske povijesti.

Grad zvani zbrka

PRVI DIO: Opći pregled

Pouka za ovaj tjedan suprotstavlja dva vjerska sustava, koje simboliziraju Žena u bijelom iz 12. poglavlja, i Žena u skrleti iz 17. poglavlja Otkrivenja. Suprotnost između njih otkriva različitost tih dvaju sustava. Prvi sustav je zasnovan na Božjoj riječi i ima Isusa Krista u svojem središtu. Drugi je zasnovan na ljudskom prosuđivanju, s ljudskim vjerskim vodama u svojem središtu. To je suprotnost između istine i zablude, spasenja milošću i spasenja djelima, poslušnosti Božjim zapovijedi-ma i pokoravanja ljudskim uredbama.

U nastavku ćemo prepoznati karakteristike duhovnog Babilona. U Otkrivenju 17 opisuje se Babilon kao bludnica koja je napustila svoju pravu ljubav, Isusa Krista. Ona jaše na grimiznoj Zvijeri, čime je predstavljena njezina politička moć. Umjesto da svoj autoritet i moć dobiva od Isusa i Njegove Riječi, Babilon ih dobiva od kraljevstava ovoga svijeta. On nudi čašu vina punu neobičnih učenja. I baš kao što pravo vino utječe na našu savjest, razum i prosuđivanje, tako i lažna učenja utječu na naše razmišljanje sprečavajući nas da jasno raspoznamo biblijsku istinu.

U istraživanju duhovnih osobina Babilona usredotočit ćemo se posebno na dvije karakteristike. Prva je oslanjanje Babilona na ljudsku mudrost i ljudske vode. Kad je riječ o utvrđivanju božanske istine, Isus je rekao: “Ja sam put, istina i život. ... Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni.” (Ivan 14,6) Isus je začetnik svake istine. Svaka istina koju primamo preko ljudskih vjerskih vođa mora potjecati najprije iz Božje riječi. Druga karakteristika koju ćemo proučavati ovoga tjedna jest da duhovni Babilon predstavlja središte svekolikog idolopoklonstva. U Starom zavjetu vidimo da je prisutnost idola bila uobičajena u babilonskom bogoštovlju. Međutim, Isus nas poziva da se klanjamo Njemu, a ne nekom idolu kao Njegovoj zamjeni. Ovog ćemo tjedna ponovno otkriti Isusa kao vrhovnog vođu Njegove Crkve.

DRUGI DIO: Komentar

Otkrivenje 12,17, jedan od glavnih redaka u našem proučavanju za ovaj tjedan, bavi se “ostatkom”, odnosno “ostalima iz njezina potomstva”.

Pojam ostatka nalazimo u cijelom Svetom pismu. On se posebno može izvući iz Starog zavjeta. Postoje tri hebrejske riječi koje se koriste za “ostatak”, i svaka od njih ima svoju nijansu značenja. One se mogu doslovno prevesti kao “ono što se spasilo”, “oni koji su utekli”, “ono što ostaje”, “ostatak”, “preostati” ili “ostati”.

Razmotrimo sada ukratko nekoliko primjera upotrebe te riječi u Starom zavjetu. O Josipovoj obitelji, sačuvanoj pod njegovom skrbi u Egiptu, govori se kao o “potomstvu”, što se doslovno prevodi kao “ostatak”. Ilija je vadio Bogu tvrdeći da je on jedini ostao vjeran. I tu se opet koristi riječ za “ostatak”. Bog je obećao da će ostaviti sebi vjeran ostatak u Babilonu, koji će se sjećati Boga i proslaviti Njegovo ime po izlasku iz sužanjstva. Adventistički biblijski komentar pojam ostatka u Starom zavjetu opisuje sljedećim riječima: “‘Ostatak’ u starozavjetno vrijeme sastojao se, dakle, od uzastopnih naraštaja Izraelaca — Božjeg izabranog naroda. Većina se uvijek iznova odmetala, ali svaki put je preostajao vjerni ‘ostatak’ čiji su pripadnici postajali isključivi baštinici svetih obećanja, prednosti i odgovornosti proizišli iz Saveza prvobitno sklopljenog s Abrahamom i potvrđenog na Sinaju. Tom ‘ostatku’ Bog je odlučio poslati Mesiju preko kojeg je namjeravao evangelizirati pogane. On se nije sastojao od raštrkanih pojedinaca, koliko god vjerni oni bili, već je to bilo ujedinjeno tijelo, Božja vidljiva i od Boga uspostavljena organizacija na Zemlji.” (“Additional Note on Chapter 12”, *The SDA Bible Commentary*, sv. 7, str. 814)

Ostatak posljednjeg vremena iz Otkrivenja uspješno izbjegava duhovno otpadništvo ovoga svijeta, ostaje vjeran Bogu, ne iskrivljuje biblijsku istinu i čvrsto se drži Isusa u posljednjoj krizi na Zemlji. U Otkrivenju 12,17 stoji: “Tada, obuzet gnjevom protiv Žene, Zmaj ode da vodi rat protiv ostalih iz njezina potomstva, protiv onih koji vrše Božje zapovijedi i čuvaju Isusovo svjedočanstvo.” Tu Ivan otkriva da se konačni sukob između Krista i Sotone odvija oko odanosti Kristu i poslušnosti Njegovom Zakonu. Otkrivenje 13 opisuje kako se taj sukob pojačava, i razotkriva Sotoninu strategiju: Zvijer iz mora i Zvijer iz zemlje udružuju snage sa Zmajem da bi uništile Božji narod. Otkrivenje 14 iznosi posljednju Božju vijest u tom sukobu između dobra i zla. I ta vijest završava opisom Božjeg vjerom ispunjenog naroda ostatka, koji drži Njegove zapovijedi (Otkrivenje 14,12).

Otkrivena tajna Babilona

Za razliku od Žene u bijelom iz 12. poglavlja Otkrivenja, koja je simbol Božje istinske crkve na Zemlji, Ivan u 17. poglavlju opisuje Ženu

obučenu u grimiz i skrlet, koja jaše na skrletnoj Zvijeri. Ta Žena, simbol državno-crkvenog saveza, ima na čelu ispisano ime: "Tajna: 'Veliki Babilon', majka bludnica." Ellen G. White piše: "Iza prvog anđela u Otkrivenju 14 slijedi drugi koji objavljuje: 'Pade, pade veliki Babilon koji vinom srdžbe i vinom svoga bluda napoji sve narode!' (Otkrivenje 14,8) Riječ 'Babilon' potječe od riječi *Babel* i označuje zbrku, pomatnju. U Svetom pismu se primjenjuje na različite oblike lažne i otpale religije. U 17. poglavlju Otkrivenja Babilon je prikazan kao žena — slika kojom Biblija simbolički označava Crkvu, s tim što kreposna žena predočuje čistu, a pokvarena žena otpalu Crkvu." (*Velika borba*, str. 301)

U cijelom Svetom pismu Babilon predstavlja tlačitelja Božjeg naroda. Babilon je tvrđava zablude, središte otpadništva. On se zalaže za pobunu protiv Boga i neposlušnost božanskim zapovijedima. Božji sud nad starozavjetnim Babilonom simbolizira Njegov konačni sud nad ovim svijetom. Za ljude posljednjeg vremena priča o padu Babilona iznimno je poučna. Sjetite se da je Babilon napao Jeruzalem i mnoge mlade plemiće odveo u sužanjstvo, uključujući i Daniela. Kir, kralj s Istoka, na kraju je napao Babilon, oslobodio zarobljene Židove i dopustio im da se vrate u Jeruzalem da bi služili pravom Bogu.

U vrijeme svršetka Božji narod će ponovno biti tlačen i proganjan od strane vjerske sile poznate pod imenom Veliki Babilon (Otkrivenje 17,5). Otkrivenje proriče da će se u vrijeme društvenog kaosa, političke krize, elementarnih katastrofa i gospodarskog sloma Isus vratiti, pobijediti tlačiteljske sile ovoga svijeta i osloboditi svoj narod. On će vladati vječno. Utvrdit će svoje prijestolje u svemiru zauvijek. U borbi za to prijestolje On će biti pobjednik. Njegov narod putovat će zajedno s Njim kroz bezgranični prostor da bi sudjelovao u bogoštovlju u novom Jeruzalemu.

Suprotnost između dviju žena iz Otkrivenja

◆ Čista Žena iz 12. poglavlja obučena je u sunce. Ona je ukrašena slavom Kristove pravednosti.

Nečista Žena iz 17. poglavlja obučena je u grimiznu i skrletnu haljinu. Krasi je ljudska laž i predaja.

◆ Čista Žena ima na glavi vijenac od zvijezda. Ona se u svojem poslanju rukovodi naukom apostola.

Nečista Žena ukrašena je zlatom, dragim kamenjem i biserima. Ona se oslanja na svoju raskoš, bogatstvo i izvanjske ukrase kako bi izvršila dojam i privukla svoje sljedbenike.

◆ Čista Žena stoji na mjesecu. Ona svoju moć crpi iz proročke Riječi. Nečista Žena sjedi na skrletnoj Zvijeri. Ona svoju moć crpi iz državnih i političkih struktura na Zemlji.

Ljudski vođa ili božanska Glava?

Kad je sjedio u svojoj palači na prijestolju, kralj Nabukodonozor je govorio kao bog. Njegove su zapovijedi, navodno, bile glas samoga boga. U posljednjim danima još jednom će nastati državno-crkveni sustav (poznat kao duhovni Babilon), čiji će duhovni vođa tvrditi da govori kao Bog. Njegova riječ bit će proglašena kao riječ samoga Boga. Apostol Pavao razotkriva tu silu sljedećim riječima: "Protivnik koji sam sebe oholo uzdiže protiv svega što ljudi nazivaju Bogom ili drže za sveto, tako da sjedne u Božji hram pokazujući sebe kao da je Bog." (2. Solunjanima 2,4) Vođa duhovnog Babilona tvrdit će da njegova riječ ima autoritet samoga nebeskog Boga. Papinska sila sasvim odgovara tom opisu.

Babilon je bio središte idolopoklonstva

Babilon je bio središte obožavanja slika i kipova. S druge strane, Krist nas poziva da pristupimo izravno Njemu. Slike i kipovi ograničavaju Duha Svetoga da u naš um utisne vječne vrijednosti. Slikama i kipovima često se pripisuje svetost i odaju počasti koje pripadaju samo Bogu. Nema potrebe da Isusu pristupamo preko lika nekog sveca. Isus je naš Zagovornik, naš Veliki svećenik.

Osim toga, "Babilon" obuhvaća i sve ostale otpadničke vjerske sile koje su odstupile od jasnog nauka Božje riječi.

TREĆI DIO: Primjena

Pouka za ovaj tjedan ne svodi se na suhoparno teorijsko izlaganje o identitetu prave Crkve i Sotoninoj strategiji uništenja Božjeg naroda. Postoje najmanje tri vrlo praktične pouke koje vaši učenici trebaju upamtiti:

1. Isus i Njegova Riječ naša su jedina zaštita u predstojećoj krizi. Mi moramo biti usidreni u Isusu i Svetom pismu. Isus i Njegova Riječ naša su snažna obrana, neosvojivo utočište i sigurnost u predstojećoj krizi. Takvo razumijevanje stvari vodi nas do životno važnih pitanja: Je li moj život potpuno usidren u Kristu? Kako mogu biti siguran/sigurna u to? Oslanjam li se na Njega u svakidašnjem donošenju životnih odluka? Ako se ne oslanjam, zašto? Pripada li moja naklonost onome što je gore, a ne onome što je na Zemlji (Kološanima 3,1.2)? Kako mogu promijeniti svoje prioritete ako nisu ispravno postavljeni?

2. Naša zaštita u predstojećoj krizi ovisi o tome je li naš um ispunjen Božjom riječju. Rečeno nam je da će u posljednjoj krizi "imitacija biti

toliko slična izvorniku da će ih biti nemoguće razlikovati, osim pomoću Svetoga pisma. Svaka tvrdnja i svako čudo mora se ispitati svjedočanstvom Svetog pisma.” (Ellen G. White, *Velika borba*, str. 467)

Važno pitanje jednostavno glasi: “Ispunjavam li svoj um svakodnevno Božjom riječju i iskreno tražim vodstvo Njegovog Duha Svetoga?” Razmislite na koji biste način mogli provoditi više vremena u proučavanju Riječi svakoga dana. Kako vam iznošenje onoga što ste naučili iz Božje riječi drugima može pomoći da obogatite i svoje razumijevanje Božje volje i svoju posvećenost dubljem proučavanju Njegove Riječi?

3. U pripremi za predstojeću krizu moramo spoznati da je Babilon pao i da će Kristova crkva na kraju pobijediti. Usidrena u Kristu, s umovima ispunjenim Njegovom Riječju, Crkva ostatka sigurno će pobijediti. Kakvu vam utješnu nadu ta misao pruža u svjetlu kušnji koje su pred vama?

Sotonine posljednje obmane

PRVI DIO: Opći pregled

Otkrivenje 14,8 najavljuje pad duhovnog Babilona. Kao što smo vidjeli prošli tjedan, Babilon je bio tlačitelj Božjeg naroda u Starom zavjetu. Babilon je, dakle, prikladni simbol utvrde zablude, središta otpadništva i iskonskog neprijatelja istine. Prošlog smo tjedna proučavali, između ostalog, suprotnost između Žene u bijelom, Kristove istinske Crkve, i bludnice, Babilona. Primijetili smo da lažni vjerski sustavi pod nazivom Babilon, za svoj autoritet uzimaju ljudske vjerske vođe, a ne Božju riječ. Babilon svoju moć crpi od države, a ne od Krista. U skladu s običajima mnogih lažnih religija, Babilon koristi idole kao prikaz božanstva.

Ovog ćemo tjedna proučavati dvije glavne laži Babilona: pojam besmrtnosti duše i obožavanje Sunca. Poganske religije vjekovima su zastupale vjerovanje da je duh besmrtni. To vjerovanje postojalo je u Egiptu, Asiriji, Babilonu, Medo-Perziji, Grčkoj i Rimu. Ideja o besmrtnosti duše uvukla se u kršćansku Crkvu u prvim stoljećima, zajedno s obožavanjem poganskih idola koji su samo “umotani” u sliku kršćanstva i poštovani kao sveci. Druga zabluda, obožavanje Sunca, također se uvukla u kršćansku Crkvu razmjerno rano, kada su kršćanski vođe pokušali umiriti pogane i kršćanstvo im učiniti privlačnijim. Navodna svetost nedjelje i besmrtnost duše dvije su najveće Sotonine obmane posljednjeg vremena. Ovog ćemo tjedna proučavati te obmane u svjetlu Božje riječi.

DRUGI DIO: Komentar

Kada je apostol Ivan napisao Otkrivenje, grad Babilon bio je već odavno uništen. Ivan je pisao Otkrivenje krajem prvog stoljeća. Babilon su srušili Medijci i Perzijanci 539. godine pr. Kr., prije više od 600 godina. Prorok Izaija pretekao je sudbinu Babilona: “Nikad se više neće naseliti, od koljena do koljena ostatak će nenapučen. Arapin ondje neće dizati šatora, nit će pastiri ondje počivati.” (Izaija 13,20) To se proročanstvo tijekom vjekova pokazalo istinitim. Grčki vladar Aleksandar Veliki doveo je 10.000 ljudi u Babilon da raščiste ruševine i ponovno sazidaju grad. Međutim, umro je u Babilonu prije nego što se taj projekt

ostvario. Nakon njegove smrti taj pokušaj je prekinut i grad je ostao ležati u ruševinama više od 2500 godina.

Dakle, tajanstveni Babilon iz Otkrivenja ni u kojem slučaju nije stari grad Babilon. Adventistički biblijski komentar otkriva identitet duhovnog Babilona: "Babilon, doslovan i mističan, dugo se tumači kao tradicionalni neprijatelj Božje istine i Božjeg naroda. Prema načinu na koji se koristi u Otkrivenju, to je simboličan naziv za sve otpadničke vjerske organizacije i njihovo vodstvo, od starog svijeta do svršetka vremena. ... To proročanstvo o padu Babilona na svršetku vremena nalazi ispunjenje u udaljavanju protestantizma kao cjeline od čistoće i jednostavnosti Evanđelja." (*SDA Bible Commentary*, sv. 7, str. 830)

Ta tvrdnja dovodi nas do nekoliko značajnih pitanja. Koje su bile glavne karakteristike starozavjetnog Babilona? Je li Rimokatolička crkva preuzela neke njegove običaje u prvim stoljećima nakon Kristovog uzašašća? U pouci za prošli tjedan već smo primijetili da su idoli ušli u crkvu i uključeni u kršćansko bogoslužje. Ovog ćemo se tjedna, kao što smo naveli u općem pregledu, usredotočiti na još dvije zablude koje su kvarile nauk Rimokatoličke crkve u Srednjem vijeku: besmrtnost duše i svetost nedjelje. Ellen G. White iznosi sljedeću značajnu tvrdnju povezujući te dvije obmane: "Dvjema velikim zabludama, zabludom o besmrtnosti duše i zabludom o svetosti nedjelje, Sotona će obmanuti ljude. Dok prva polaže temelj spiritizmu, druga stvara vezu prijateljstva s Rimom. Protestanti Sjedinjenih Američkih Državama prvi će preko bezdana pružiti ruku spiritizmu; posegnut će preko ponora da prihvate ruku rimske sile, i pod utjecajem ovog trostrukog saveza ova će zemlja poći stopama Rima u gaženju prava savjesti." (*Velika borba*, str. 462)

Spiritizam

Spiritizam se u cijelom Otkrivenju spominje kao jedna od Sotoninih posljednjih obmana kojima namjerava ujediniti svijet i dovesti do konačnog sukoba na Zemlji između Božjeg naroda i sila zla. "Ovi su zli duhovi demoni koji imaju moć činiti čuda. Otišli su svim kraljevima svijeta da ih okupe za bitku, na veliki dan Boga Svevladara." (Otkrivenje 16,14 — Suvremeni hrvatski prijevod)

U Otkrivenju 19,20 dodaje se da će oni koji prime žig Zvijeri biti prevareni tim lažnim ali spektakularnim znacima i čudima, a u Otkrivenju 13 potvrđuje se da đavao — Zmija "zavodi stanovnike zemlje čudesima koja su joj dana da ih čini u službi Zvijeri" (Otkrivenje 13,14). Prema Otkrivenju 18,2, Babilon "postade boravištem demona i skloništem svih nečistih duhova". Pod krinkom spiritizma Sotona će djelovati "varavim čudesni znakovima" i "svakovrsnim pokvarenim zavodjenjem" (2. Solu-

njanima 2,9.10). Jedna od njegovih završnih obmana bit će lažno predstavljanje od strane njegovih zlih anđela, koji će uzimati identitet preminulih ljudi i izvrtati biblijske istine, uključujući i onu o suboti.

Ellen G. White iznosi sljedeću jezivu sliku onoga što će snaći ljude koji prihvate zabludu o besmrtnosti duše: “Učenje o svjesnosti umrlog čovjeka, posebno vjerovanje da se duhovi umrlih vraćaju kako bi služili živima, pripremio je put suvremenom spiritizmu. Ako je mrtvima dopušteno da budu u blizini Boga i svetih anđela, ako su povlašteni spoznajom koja daleko nadmašuje onu što su je imali ranije, zašto se ne bi vratili na Zemlju da prosvijetle i pouče žive? ... On (Sotona) ima moć da pred ljudima uzrokuje pojavu njihovih preminulih prijatelja. Imitacija je savršena: poznati izgled, riječi, glas preslikani su čudesnom točnošću. Mnogi se utješe uvjerenjem da njihovi voljeni uživaju blaženstvo Neba i, ne sluteći opasnost, slušaju ‘prijevarne duhove i đavolske nauke’. (1. Timoteju 4,1)” (*Velika borba*, str. 434,435)

Da se ne bismo uzoholili zbog svojeg poznavanja biblijske istine i pomislili da nismo u neposrednoj opasnosti od tako očitih obmana, trebamo se ponovno zamisliti. Suvremeni spiritizam seže mnogo dalje od lažnog predstavljanja zlih anđela koji uzimaju identitet naših voljenih koji su preminuli. (Adventisti koji vjeruju u Bibliju, uglavnom neće biti prevareni od strane nekog Belzebula koji se noću pojavljuje u podnožju njihovog kreveta vraćajući se iz groba s “novim svjetlom” o suboti.) Spiritizam u svojem suvremenom pojavnom obliku pojavljuje se u nešto pritajenijem, premda isto tako pogubnom napadu na biblijsku istinu.

Jedno od njegovih učenja, koje seže do samog rajskog vrta, jest zmijina kobna laž da će ljudi, kad prekrše Božji zakon, postati “kao bogovi”. U tom pogubnom načelu koje je postmodernizam prepakirao i sada ga sa zavodljivom privlačnošću reklamira preko krilatice “Čini kako ti je drago”, vidimo osporavanje Božjeg zakona i napad na njega. Taj opasni sofizam podređuje nepromjenjivi i apsolutno neprikosnoveni Božji zakon hirovima ljudske vlasti i kulture. Tako podređen ljudskom autoritetu, Božji zakon stavlja se izvan snage i smatra se neobvezujućim za čovječanstvo. Pogubne posljedice su podrivanje i zanemarivanje Božjeg autoriteta i Božje riječi, što poprima velike razmjere u našoj suvremenoj kulturi.

Što to u biti znači? Sotoni nije važno na koji će nas način prevariti lažljivim čudima spiritizma. Napadom preko “novog svjetla” dobivenog od “preminulih rođaka”, ili nešto suptilnijim napadom na nadahnuće i autoritet Božje riječi — njemu je svejedno. Zato moramo obući sve Božje oružje (Efežanima 6,10-18) moleći se za pronicavost, da bismo uočili i najskrivenije obmane našeg neprijatelja koji ne spava.

Napad na istinu o suboti

A to nas vodi do druge velike zablude kojom će Sotona obmanjivati Božji narod u posljednjim danima. Lažno je učenje da zapovijed o suboti više ne vrijedi zato što Božji zakon, navodno, više nije obvezujuć. Ta posljednja obmana vuče korijene još iz antičkih vremena. Obožavanje Sunca dugo se njegovalo u starim kulturama. Vrhovni bog Babilonaca bio je Bel-Marduk. On je bio prikazivan kako sjedi na zlatnom prijestolju u zlatnom hramu ispred zlatnog stola. Bio je to bog Sunca, prikazivan kao bog pravde, svjetla, istine i kraljevske vlasti. U *Encyclopedia Britannica* nalazi se značajan članak koji opisuje utjecaj boga Sunca na civilizacije iz prošlosti. Prema urednicima te enciklopedije, stari narodi vjerovali su u sljedeće: “Sunce je davatelj svjetla i života cjelokupnom svemiru. Sa svojim svevidećim okom koje nikad ne trepće, ono je strogi čuvar pravde. S obzirom na skoro sveopće povezivanje svjetla s prosvjetljenjem i razotkrivanjem, Sunce se smatralo izvorom mudrosti. ... Te osobine — veličina, dobročinstvo, pravednost i mudrost — ključne su vrijednosti za svaku elitnu vjersku skupinu, i upravo unutar tog konteksta nalazimo visoko razvijenu ideologiju povezanu s obožavanjem Sunca. Kraljevi su, smatralo se, vladali snagom Sunca i tvrdili su za sebe da su potomci Sunca. Božanstva koja su prikazivala Sunce smatrana su uzvišenim i svevidećim. Sunce je često bilo glavno obilježje Vrhovnog božanstva ili se poistovjećivalo s njim.” (“Sun Worship: Religion”)

Babilonci su kao i ostali poganski narodi ukazivali veliko poštovanje bogu Sunca, Bel-Marduku. Lažni vjerski sustav Babilona posljednjeg vremena, kao i njegov drevni pandan, odbacuje Božji zakon. U prvim stoljećima kršćanstva u Rimskoj crkvi pravljene su kompromisi ne bi li se ona prilagodila okolnoj poganskoj kulturi. Da bi se odvojile od Židova i pokrstile pogane, crkvene i državne vlasti odlučile su svetkovati nedjelju, najprije kao građanski dan za odmor, a zatim i kao službeni dan za bogoslužje. Tijekom Srednjeg vijeka, pod okriljem Babilona, tog državno-crkvenog i vjersko-političkog saveza, Božja riječ zamijenjena je ljudskim običajima. Štovanje Isusa zamijenjeno je klanjanjem idolima. Biblijska istina o stanju mrtvih zamijenjena je zabludom o besmrtnosti duše. Dan odmora premješten je sa sedmoga dana subote, na prvi dan nedjelju. Činilo se kao da će obmana i laž trijumfirati. Međutim, posljednja biblijska knjiga Otkrivenje proriče da će Bog u posljednje vrijeme podići ostatak koji će, spašen milošću i silom živoga Krista, živjeti u pobožnoj poslušnosti i objavljivati svijetu Njegovu vijest za posljednje dane.

TREĆI DIO: Primjena

Razmislite: Pouka za ovaj tjedan treba nas navesti da ozbiljno razmislimo o vlastitom duhovnom iskustvu. Ako davao upotrijebi spiritizam da bi obmanuo milijune onih koji više čeznu za znakovima i čudima nego za istinama iz Božje riječi, bismo li i mi mogli biti prevareni ako svoje duhovno iskustvo zasnivamo na osjetilima i osjećajima? Priželjkujemo li znake i čudesa više nego istinu iz Božje riječi? Evo nekoliko pitanja o kojima bi članovi vašeg razreda trebali razmisliti tijekom ovog tjedna:

1. Koju ulogu igraju emocije u našem vjerskom iskustvu? Što ako naše emocije upućuju na jednu stranu, a Božja riječ na drugu? Što onda trebamo činiti? Jesu li naši osjećaji ikada siguran vodič? Objasnite. Što bi se dogodilo kad biste se suočili s priviđenjem neke vama drage preminule osobe? Što biste učinili? Što je još važnije, koja je vaša jedina zaštita od prijevara spiritizma u vašoj kulturi, koje potkopavaju vrhovni autoritet Božje riječi?

2. Promjena dana odmora i bogoslužja odraz je odstupanja od Božje riječi. Ta promjena odvijala se postupno tijekom stoljeća. Sotonine obmane često su prikrivene. On je lukavi strateg. Možemo li se i mi u svojem životu naći na klizavoj stazi kompromisa? Ako možemo, koji bi to kompromisi mogli biti? Osim toga, što smatrate najvećim izazovima s kojima se crkva danas suočava kad je riječ o kompromisima?

3. Razgovarajte o sljedećoj izjavi: "Sotona će činiti čuda da bi zaveo ljude. On će uspostaviti vrhovnu vlast. Steći će se dojam da crkva samo što nije pala, ali ona neće pasti. Ona će opstati, dok će grešnici na Sionu biti izrešetani — pljeva će biti odvojena od dragocjenog zrna. To će biti strašna kušnja, ali do nje mora doći. Samo oni koji su pobijedili krvlju Janjetovom i riječju svojega svjedočanstva naći će se među istinitima i vjernima." (Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, sv. 7, str. 911) Koji se dio posebno izdvaja? Ili ih ima više? Zašto?

Božji pečat i žig Zvijeri (1)

PRVI DIO: Opći pregled

Otkrivenje je knjiga suprotnosti. Pouka za ovaj tjedan govori o Božjem pečatu i žigu Zvijeri. Subota je kroz sve vjekove bila poseban znak odanosti Bogu. Subota otkriva da je Bog dostojan obožavanja kao Stvoritelj svemira. Žig Zvijeri također se odnosi na obožavanje. Sotona je ustoličio lažnu subotu, prvi dan tjedna, kao simbol svoje vlasti. Konačni sukob između Krista i Sotone usredotočuje se na pitanje tko je dostojan vladati svemirom. Kao Davatelj života, Isus je dostojan obožavanja. Sotona shvaća tu istinu kao jedno od glavnih pitanja u velikoj borbi između dobra i zla. Zato Sotona napada subotu, simbol Božjeg stvaralačkog autoriteta.

Zbog presudnog značenja subote u konačnom sukobu, Božji zakon ima istaknutu ulogu u tom obračunu. U pouci za ovaj tjedan proučavat ćemo sporna pitanja u posljednjem sukobu na Zemlji. Otkrivenje 14,12 glasi: “Na tome se temelji postojanost svetih koji čuvaju Božje zapovijedi i vjeru u Isusa.” Kristov ostatak posljednjeg vremena primio je Isusov dar pravednosti na osnovi vjere, što Njegovim izabranima omogućava da drže Božje zapovijedi.

Naša pouka za ovaj tjedan također nam pomaže da u potpunosti prepoznamo silu Zvijeri koja izlazi iz mora, opisanu u 13. poglavlju Otkrivenja. Otkrit ćemo da ta sila, koja ruši Božji autoritet, dobiva vlast od Zmaja, odnosno Sotone. Ta Zvijer izrasta iz ruševina Rimskog Carstva i prisvaja osobine samog Boga.

DRUGI DIO: Komentar

U glavnim crtama: Oni koji slušaju vijesti trojice anđela, odvrćaju se od Babilona i njegovog lažnog nauka. Zbog toga bivaju pohvaljeni, i to zbog dva razloga — zbog svoje poslušnosti i vjere u Isusa (Otkrivenje 14,12). Oni strpljivo čekaju da se Isus vrati, što je još jedan način da se kaže kako su oni u vjeri u Boga postojani i nepokolebljivi, kao i u poslušnosti Njegovom Zakonu. Oni neće ustuknuti. U Gillovom izlaganju o Bibliji postoji nadahnuta izjava koja se odnosi na Otkrivenje 14,12: “To su oni koji drže Božje zapovijedi, i to ne ljudske izume i predaje

antikrista, već uredbe Evandjelja, u onom obliku u kojem su isprva objavljene, bez ikakvog krivotvorenja i izvrtanja; i koji ih drže zato što im je to Bog zapovjedio, iz načela ljubavi prema Njemu, imajući u vidu Njegovu slavu. Oni se razlikuju od obožavatelja Zvijeri i opstali su tijekom cijelog razdoblja otpadništva. To su svjedoci ... i ostatak Ženinog potomstva, s kojim je Zmaj zaratio preko Zvijeri.” (*Comments on Revelation 14,12*; biblestudytools.com/commentaries/gills-exposition-of-the-bible/revelation-14-12.html)

Spašen milošću, ostatak se od onih koji obožavaju Zvijer iz mora razlikuje na osnovi ljubavi prema Isusu i pokornosti Njegovim zapovijedima. Oni imaju vjeru Isusovu — što podrazumijeva i vjeru u Isusa i vjeru koja potječe od Isusa i omogućuje im da postanu pobjednici. Njihova vjera praćena je poslušnošću i omogućuje im da se održe u trenutku kad se većina ljudi na ovom svijetu klanja Zvijeri iz mora. Imati Isusovu vjeru znači imati Isusa koji živi u nama. Na križu se Isus oslonio na ljubav svojega Oca — i to u trenutku kad nije mogao osjetiti Očevu brigu i zanimanje za Njegovu patnju kao nositelja grijeha svijeta. Isusova vjera koja živi u našem srcu osposobljava nas da se oslonimo na Isusa u svim životnim iskustvima.

Prepoznavanje Zvijeri iz mora

Naznake za prepoznavanje Zvijeri iz mora, koje nalazimo u 13. poglavlju Otkrivenja, vrlo su znakovite. U pouci za ovaj tjedan razmotrit ćemo tri značajne naznake ili tragova za prepoznavanje te Zvijeri. Prvi trag koji nalazimo odnosi se na podrijetlo njezine moći. “Zmaj joj predade svoju moć [Zvijeri iz mora], svoje prijestolje i veliku vlast.” (Otkrivenje 13,2) Tko je taj Zmaj koji Zvijeri iz mora u Otkrivenju 13 daje moć, prijestolje i vlast?

O tom Zmaju čitamo u 12. poglavlju Otkrivenja. U Otkrivenju 12,3-5 kaže se da je taj “Zmaj” — davao — pokušao uništiti, “prožderati Dijete ... sina” čim je rođeno, a koje je poslije bilo “doneseno k Bogu i njegovu prijestolju”, što nepogrešivo upućuje na Krista. U ovim se redcima dakle, jasno prepoznaje Zmaj. Jednostavnim jezikom, Božja riječ nam priopćuje da je to davao ili Sotona (Otkrivenje 12,8.9). Iza Zvijeri koja dolazi iz mora stoji iskonski neprijatelj Boga i čovjeka. Međutim, davao djeluje preko *ljudskih* bića. Baš kao što Bog djeluje preko svoje Crkve, tako i davao djeluje preko velike otpadničke vjerske ustanove, koja je odbacila Božju istinu i okrenula leđa Božjem zakonu. Ali iako Zmaj, kao što smo upravo saznali, u *prvom redu* označava Sotonu, sam Sotona je bio toliko povezan s poganskim Rimom da je Zmaj, u *posrednom smislu*, i simbol

poganskog Rimskog Carstva (usporedi Daniel 7,7). Sotona je koristio poganski Rim u pokušaju da uništi Isusa ubrzo nakon Njegovog rođenja (Matej 1,1-20). Poslije je Sotona upotrijebio poganski Rim da bi razapeo Krista:

RIMSKI namjesnik Pilat osudio je Krista na smrt: Matej 27,2.17-26.

RIMSKI krvnik prikovao Ga je za grubi križ: Matej 27,27.35.

RIMSKI vojnik probio Mu je srce kopljem: Ivan 19,34.

RIMSKI pečat bio je utisnut na Njegov grob: Matej 27,66.

RIMSKI odred vojnika čuvao je Njegov grob: Matej 27,62-65.

Nešto kasnije Zmaj je, preko poganskog Rima, ustupio Zvijeri iz mora svoje sjedište i prijestolje. To se dogodilo kad je rimski car Konstantin svoju prijestolnicu premjestio iz Rima u tadašnji Carigrad, koji se nalazi u današnjoj Turskoj, čime je ostavio praznim nekadašnje prijestolje cara u carskom gradu Rimu.

“Povlačeći se na istok, on (Konstantin) prepustio je mjesto rimskim biskupima.” “Papinstvo je samo ‘duh’ pokojnog Rimskog Carstva, koji sjedi okrunjen na ‘njegovom grobu’.” (Arthur P. Stanley, *Lectures on the History of the Eastern Church*, New York: Charles Scribner's Sons, 1862., str. 305) Dakle, Zvijer koja izlazi iz mora iz 13. poglavlja Otkrivenja, papinski je religijski sustav. Ovdje moramo imati na umu da je riječ o sustavu, a ne o pojedinim pripadnicima tog sustava. Zvijer iz mora nije osoba, već lažna vjerska organizacija.

Drugi trag koji nam je u 13. poglavlju Otkrivenja dan u vezi s identitetom Zvijeri iz mora, blisko je povezan s prvim. Sila koja se uzdiže iz Rima zahtijeva obožavanje. To je, dakle, vjerska sila. U Otkrivenju 13,3.4 čitamo da se “sva zemlja zanese za Zvijeri ... i pokloniše se i Zvijeri.” Ovdje opisana organizacija ujedno je i vjerska sila koja prerasta u sveopći sustav bogoslužja.

To zapažanje dovodi nas do trećeg traga koji nam Otkrivenje 13 daje u vezi s identitetom Zvijeri iz mora: bogohuljenje (Otkrivenje 13,5.6). Što je, prema Bibliji, bogohuljenje? Gospodin Isus dvaput je bio nepravedno optužen za bogohuljenje, iz čega saznajemo što se u Bibliji podrazumijeva pod pojmom bogohuljenja: (1) ako se neki čovjek pretvara da je Bog ili tvrdi da je Bog ili prisvaja osobine Boga; i (2) ako neki čovjek tvrdi da ima moć opraštati grijeh. U Isusovom slučaju te optužbe bile su nepravedne jer je On bio i jest Bog, i ima svu Božju moć i sve Njegove osobine — uključujući i pravo da nam oprašta grijeh (vidi Ivan 10,33; Luka 5,21).

Rimska crkva njeguje dvije karakteristične doktrine koje Biblija označava kao bogohuljenje. Jedna je njezina tvrdnja da ima moć opraštati grijeh. Druga dodjeljuje papi položaj Boga na Zemlji.

A samo je Isus naš pravi svećenik i samo nam On može opraštati grijeh. Istina je da mi nismo dovoljno pravedni da bismo se pojavili pred Bogom. Potreban nam je posrednik. Ali radosna je vijest da imamo posrednika — Isusa Krista. Sveto pismo naučava da postoji samo “jedan posrednik između Boga i ljudi” (1. Timoteju 2,5).

O tome kako Rimska crkva ispunjava i drugu biblijsku definiciju bogohuljenja, pogledajmo jasnu izjavu autoritativnog katoličkog izvora o položaju pape: “Papa posjeduje tako veliko dostojanstvo i toliko je uzvišen da nije kao običan čovjek, već kao Bog, i namjesnik je Božji. ... Zato je papa okrunjen trostrukom krunom, kao kralj Neba i Zemlje i nižih područja. ... Papa je kao Bog na Zemlji ... kralj nad kraljevima ... kome je svemogućim zapovijedima Božjim povjereno... nebesko kraljevstvo.” (Lucius Ferraris, “Papa”, članak 2, *Prompta Bibliotheca*, Venecija: Gaspar Storti, 1772., sv. 6, str. 26—29)

S druge strane, Otkrivenje veliča Isusa, otkriva identitet Božjeg naroda posljednjeg vremena i ukazuje na prepoznatljiva obilježja Zvijeri kako bismo bili spremni za predstojeći sukob.

TREĆI DIO: Primjena

Razmislite: Božja osuda nad jednom vjerskom organizacijom koja je, sa svojim školama, bolnicama i humanitarnim službama učinila mnogo toga dobrog u svijetu, nekima može djelovati pomalo grubo i nepravedno. Međutim, glavno pitanje nije čini li izvjesna vjerska organizacija nešto dobro. Najvažnije pitanje glasi: Je li ta organizacija vjerna Isusu i nauku Svetog pisma? Što stoji iza utjecaja koji ona vrši širom svijeta, i vodi li ona ovaj svijet u savez crkve i države koji proročanstvo pretkazuje? Otkrivenje najavljuje da će pod okriljem Rima naše vjerske slobode biti ograničene, da će bi proglašen gospodarski bojkot i da će na kraju Božji narod doživjeti tlačenje, utamničenje i smrt.

Zamolite članove svojeg razreda da naglas pročitaju i razgovaraju o sljedeće tri ključne pojedinosti iz naše pouke za ovaj tjedan:

1. Obratite pozornost na ono što se zbiva u našem svijetu. Proročanstva iz Otkrivenja govore da će nastati vjersko-politički savez. Neposredno prije nego što je otišao na križ, Isus je rekao svojim učenicima: “Dakle: bdijte, jer ne znate u koji dan dolazi vaš Gospodin!” (Matej 24,42) Što Isus misli kad nam kaže da “bdijemo”? Kako to možemo činiti u praktičnom smislu?

2. Budite spremni. Vrijeme je da se pripremimo za posljednju krizu na Zemlji. Kriza uglavnom ne razvija karakter — ona ga otkriva. Sada je vrijeme da budemo “jaki u Gospodinu i njegovoj silnoj moći” (Efežani-

ma 6,10). Sjetite se neke krize kroz koju ste nedavno prošli. Što vam je ona otkrila o vama? Koja područja u svojem hodu s Bogom trebate ojačati? Kako se pripremamo za Kristov dolazak?

3. **Budite aktivni.** Isus je rekao: “Pa ćete mi biti svjedoci.” (Djela 1,8) Ako je ikada bio trenutak da svojim bližnjima aktivno pokazujemo Božju ljubav, upućujemo Njegovu Riječ i Njegove poruke za posljednje vrijeme, onda je to danas. Na koje načine možete svojim bližnjima idući tjedan prenijeti Kristovu poruku o posljednjem vremenu?

Božji pečat i žig Zvijeri (2)

PRVI DIO: Opći pregled

Biblija je čvrsto povezana cjelina. Predmet velike borbe provlači se kao grimizna nit preko njezinih stranica, povezujući njezine narative i svete istine u zajedničko tkanje. Kristova služba, Njegova žrtva pomirnica, Njegova velikosvećenička uloga i Njegov povratak — to su teme koje odzvanjaju s njezinih stranica. Velika borba dostiže svoj vrhunac u Otkrivenju. U pouci za ovaj tjedan, pod naslovom “Pečat Božji i žig Zvijeri (2)”, nastavljamo prepoznati Zvijer iz mora, daju nam se obrisi posljednjih događaja na Zemlji i navode se praktična načela koja će nam pomoći da se pripremimo za Isusov dolazak.

Jedno od važnih načela u razumijevanju vremenskih proročanstava u Bibliji jest “dan za godinu”. Prisetimo se, u vremenskim proročanstvima Daniela i Otkrivenja jedan proročki dan jednak je jednoj doslovnoj godini. Ponovno ćemo razmotriti biblijsku i povijesnu podlogu za ovo načelo u našem proučavanju za ovaj tjedan. Drugo važno načelo u proročkom tumačenju jest povezanost između Danielovih proročanstava i Otkrivenja. Pokazat ćemo da je Zvijer koja izlazi iz mora i koja je opisana u 13. poglavlju Otkrivenja, zapravo jedna složena struktura, spoj simboličnih nemani iz Daniela 7 — lava, medvjeda, leoparda, strašne zvijeri, deset rogova i malog roga — sila koja izrasta iz poganskog Rimskog Carstva i dominira nad silama prikazanim s deset rogova.

Mali rog iz Daniela 7, “Čovjek grijeha” iz 2. Solunjanima 2, i Zvijer koja izlazi iz mora iz 13. poglavlja Otkrivenja ista je tlačiteljska sila koja je progonila Božji narod tijekom Srednjeg vijeka — papinstvo. U našoj pouci za ovaj tjedan otkrit ćemo kako će se Zvijer iz mora iz Otkrivenja 13, suprotstaviti Božjoj crkvi posljednjeg vremena i progoniti one “koji čuvaju Božje zapovijedi i vjeru u Isusa” (Otkrivenje 14,12) .

DRUGI DIO: Komentar

Otkrivenje 12 govori o tome kako je Sotona progonio Božju crkvu tijekom Srednjeg vijeka. Prema 12. poglavlju Otkrivenja, Kristovi vjerni sljedbenici bježali su u pustinju tijekom razdoblja od 1260 dana (Otkrivenje 12,6). Kao što čitamo u Otkrivenju 12,14, “Ženi bijahu dana dva krila velikoga orla da odleti u pustinju u svoje sklonište, gdje će se —

daleko od Zmije — hraniti jedno vrijeme i dva vremena i pola vremena.” O malom rogu, odnosno rimokatoličkoj crkveno-državnoj vlasti, Daniel 7,25 kaže: “Pomišljat će da promijeni blagdane i Zakon, i Sveci će biti predani u njegove ruke na jedno vrijeme i dva vremena i polovinu vremena.” Prema Otkrivenju 13,5, toj rimokatoličkoj crkveno-državnoj vlasti “dana je vlast da to čini četrdeset i dva mjeseca”. Ta tri razdoblja — 1260 dana, jedno vrijeme i dva vremena i pola vremena, i 42 mjeseca — sva ona opisuju isto razdoblje i pojavljuju se sedam puta u Danielu i Otkrivenju.

U članku koji je objavio Institut za biblijska istraživanja, Gerhard Pfandl iznosi sljedeće zapažanje: “Do 19. stoljeća većina proučavatelja apokaliptičkih knjiga Daniela i Otkrivenja koristila se historicističkom metodom za tumačenje proročanstava u tim knjigama. Jedan od glavnih stupova historicističke metode jest načelo dan za godinu, prema kojem jedan dan u apokaliptičkim vremenskim proročanstvima znači jednu doslovnu godinu. Međutim, tijekom 19. stoljeća historicistička metoda postupno je zamijenjena preterističkim i futurističkim sustavima tumačenja, od kojih obje niječu načelo dan za godinu. Preteristi većinu proročanstava smještaju u prošlost do Rimskog Carstva, dok futuristi većinu njih smještaju u budućnost, točnije, u posljednjih sedam godina između tajnog uzašašća i drugog dolaska.” (Pfandl, “In Defense of the Year-day Principle”, *Journal of the Adventist Theological Society* 23, br. 1, 2012., str. 3)

Jedini logični zaključak, s obzirom na simboličnu narav slikovitih opisa iz Daniela 7, 8, 9 i 12, kao i opisa iz 12. i 13. poglavlja Otkrivenja, jest da su i razdoblja u ovim poglavljima također simbolična. Kad u svim ovim slučajevima primijenimo načelo dan za godinu, pretkazani događaji zbivaju se točno na vrijeme.

Pfandlov članak o biblijskim istraživanjima ističe i sljedeće: “U skladu s kontekstom, koriste se izrazi ‘jedno vrijeme i dva vremena i polovina vremena’ (Daniel 7,25; 12,7; Otkrivenje 12,14), ‘četrdeset dva mjeseca’ (Otkrivenje 11,2; 13,5) i tisuću dvjesta i šezdeset dana’ (Otkrivenje 11,3; 12,6), i svi se odnose na isto razdoblje. Međutim, ono što bi bio mnogo prirodniji izraz — ‘tri godine i šest mjeseci’ — ne koristi se ni jedan jedini put. ‘Reklo bi se da Duh Sveti u određenom smislu iscrpljuje sve izraze kojima bi se taj interval mogao označiti, pri čemu uvijek isključuje upravo onaj oblik koji bi, naravno, bio upotrijebljen u običnom pisanju, i koji inače u Svetom pismu u drugim prigodama uvijek označava neko doslovno vrijeme. To odstupanje iznimno je značajno ako prihvaćamo načelo ‘dan za godinu’, dok u suprotnom postaje sasvim neobjašnjivo.” (Isto, str. 8)

Prema tome, 1260 proročkih dana — jedno vrijeme i dva vremena i polovina vremena — iz Daniela i Otkrivenja iznosi 1260 godina. U vezi s tim proročkim razdobljem, u adventističkom biblijskom komentaru čitamo sljedeće: “Prorečeno razdoblje vladavine malog roga otpočelo je 538. godine, kada su Ostrogoti prekinuli opsadu Rima i kad se rimskom biskupu, oslobođenom arijanske vlasti, pružila prilika da preuzme vlast u skladu s Justinijanovom uredbom iz 533. godine. I otada se vlast ‘Svete stolice’ stalno povećavala. A onda su, točno 1260 godina kasnije (1798.), spektakularne pobjede Napoleonove vojske u Italiji dovele papu u položaj da bude prepušten na milost i nemilost francuskim revolucionarnim vlastima, koje su mu poručile da će rimska vjera uvijek biti nepomirljivi neprijatelj Republike, dodajući da ‘postoji jedna stvar koja je još bitnija za postizanje željenog cilja, a to je da se uništi, ako je moguće, središte jedinstva Rimske crkve’. I savjetovali su mu: ‘Na vama, koji u svojoj osobi objedinjujete najistaknutije osobine vojskovođe i prosvijećenog političara, jest da ostvarite taj cilj ako smatrate da je izvediv.’” (Isto, str. 158) U odgovoru na te upute i prema naredbi Napoleona, (general) Berthier ušao je s francuskom vojskom u Rim, proglasio kraj političke vladavine papinstva i uhitio papu. Odveo ga je u Francusku, gdje je umro u zatočeništvu.” (*The SDA Bible Commentary*, sv. 4, str. 834) Proročanstva iz Otkrivenja pretkazuju da će smrtonosna rana, koju je papinstvu zadala Napoleonova vojska, biti iscijeljena, da će se papinstvo ponovno uzdići i ostvariti svjetsku prevlast (Otkrivenje 13,3). Taj će uspon dovesti do konačnog sukoba između Božjeg pečata i žiga Zvijeri. Ali da bismo potpunije razumjeli narav tog sukoba, prvo moramo dešifrirati značenje Božjeg pečata. Što je taj pečat zapravo?

Prema Rimljanima 4,11, znak i pečat usporedni su izrazi. Pečati su bili dobro poznati u antičkom svijetu. Korišteni su za ovjeru dokumenata. Bili su također i znak vlasništva. Pečati su se često pravili od voska ili su se utiskivali u svježe oblikovanu glinu. Od svih zapovijedi, subota jedina zadovoljava uvjete da bude Božji pečat. Ona sadrži ime, naslov i područje vlasti Zakonodavca. Gerhard Damsteeght primjećuje: “Zapovijed o suboti se, dakle, može smatrati pečatom, jer je ‘jedina od deset u kojoj se nalazi ime i titula Zakonodavca. Ona jedina pokazuje čijim je autoritetom objavljen Zakon. Ona tako sadrži Božji pečat koji dokazuje autentičnost i obvezujuću silu njegovog Zakona.’ (*Patrijarsi i proroci*, str. 249) Zahvaljujući suboti, Deset zapovijedi dobivaju jedinstveno značenje. ‘Subota je stavljena u Dekalog kao pečat živoga Boga da upućuje na Zakonodavca i obznanjuje Njegovo pravo da vlada.’ Subota je, prema tome, znak povezanosti između Boga i pripadnika Njegovog naroda, i služi kao ispit njihove odanosti Njemu (*Signs of the Times*, 13. svibnja

1886). Moglo bi se reći da je poslanje adventista sedmoga dana da 'objavljaju drugima Božji zakon kao provjeru karaktera i pečat živoga Boga'. (*Svjedočanstva za Crkvu*, sv. 2, str. 392)" (Damsteegt, "The Seal of God", *Adventists Affirm*, sv. 8, br. 3, 1994., str. 37,38)

Božji pečat, koji se ogleda u svetkovanju subote, znak je prihvatanja Božjeg autoriteta u našem životu. Ellen G. White daje sljedeću snažnu izjavu: "Čim Božji narod bude zapečaćen na svojim čelima — a to nije nekakav pečat ili žig koji bi se mogao vidjeti, već takva utvrđenost u istini, u intelektualnom i duhovnom smislu, da ga ništa ne može pokolebati — dakle, čim Božji narod bude tako zapečaćen i pripremljen za rešetanje, do njega će i doći." (Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, sv. 4, str. 1,161) Prema tome, kad budemo zapečaćeni Duhom Svetim, bit ćemo spremni za krizu koja je pred nama. Zato je dobro da poslušamo upozorenje apostola Pavla: "Ne žalostite Duha Svetoga Božjega, kojim ste zapečaćeni za dan otkupljenja!" (Efežanima 4,30)

TREĆI DIO: Primjena

Razmislite: Koliko god da je Božji pečat dijametralno suprotan žigu Zvijeri, oni imaju i nešto zajedničko. Ni jedan ni drugi ne daju se odmah. Primanje Božjeg pečata odvija se tijekom razdoblja u kojem se na šak um svakodnevno prilagođava Kristovom liku. Ellen G. White piše: "Nažon intelektualne i duhovne naravi jest da se gledanjem mijenjamo. Um se postupno prilagođuje onome čime mu se je dopušteno baviti." (*Velika borba*, str. 437)

Promatrajući Isusa i hraneći svoj um naukom iz Njegove Riječi, mi postajemo sve sličniji Njemu. Potrebno je vrijeme da se karakter razvije. Značajne, trajne veze razvijaju se tijekom vremena i zahtijevaju vrijeme. Kad razmišljamo o Kristovom životu, Duh Sveti djeluje u našem životu da bi "zapečatio" u nama načela Božjeg kraljevstva i pripremio nas za posljednji ispit koji se odnosi na zapovijed o suboti.

I kao što se Božji pečat ne prima u trenu, tako se ne prima ni žig Zvijeri. Svakodnevni kompromisi, omiljeni grijesi, idoli skriveni i čuvani u srcu, ukorijenjeni nekršćanski stavovi — sve to dovodi do primanja žiga Zvijeri. Ako padamo na malim ispitima danas, sigurno ćemo podbaciti i na većim ispitima sutra, kada se žig Zvijeri bude silom nametao. Stari adventistički propovjednik Luther Warren govorio je: "Jedini način da budete spremni za Isusov dolazak jest da se spremate i da ostanete spremni."

Pozovite članove svojeg razreda da razmisle o toj izjavi Luthera Warrena. Ohrabrite ih da se ovaj tjedan mole da im Bog otkrije postoji li bilo što što ih sprečava da budu spremni za drugi Isusov dolazak.

Obasjani Božjom slavom

PRVI DIO: Opći pregled

Proročanstva iz Otkrivenja pretkazuju buduće događaje kako bi se Božji narod pripremio za njih. Apostol Pavao u svojoj poslanici crkvi u Solunu jasno navodi svrhu proroštva: “Ali vi, braćo, niste u tami da bi vas onaj dan mogao iznenaditi kao lopov. Vi ste svi sinovi svjetla i sinovi dana. Ne pripadamo noći niti tami, prema tome, ne spavajmo kao ostali, već bdijmo i budimo trijezni!” (1. Solunjanima 5,4-6) Božja riječ osvjetljava put koji je pred nama. U pouci za ovaj tjedan proučavat ćemo o završnim kretanjima u povijesti ovog planeta.

Razumijevanje onoga što dolazi pomoći će nam da se pripremimo za konačni sukob između sila dobra i sila zla. Otkrivenje 18 pretkazuje da će se savez vjerskih, političkih i ekonomskih sila, pod nazivom Babilon, ujediniti u pokušaju da zavlada svijetom. Međutim, Boga nije moguće iznenaditi i zateći nesprenog. Prema Otkrivenju 18,1.2, Bog će djelovati preko svojega Duha Svetog i obasjati svijet svojom slavom. Demonske sile odozdo sukobit će se s nebeskom silom odozgo. Tada će se preko Božjeg naroda pokazati da se Božja slava ogleda u Njegovom karakteru.

Žarište naše pouke za ovaj tjedan je Božja slava koja će se otkriti preko Njegovog naroda da bi obasjala ovaj svijet pomračen grijehom. Preporođena milošću, preobražena ljubavlju, ispunjena Duhom Svetim, Božja crkva posljednjeg vremena uputit će posljednji poziv ovom svijetu, a deseci tisuća ljudi čut će taj poziv i odazvati mu se. I tako, “ova Radosna vijest o Kraljevstvu propovijedat će se po svemu svijetu, svim narodima za svjedočanstvo, i tada će doći svršetak.” (Matej 24,14)

DRUGI DIO: Komentar

Božja slava

Otkrivenje 18,1 jedan je od najznačajnijih redaka u cijeloj knjizi. Tu piše: “Iza toga vidjeh drugoga anđela gdje silazi s neba, koji je imao vlast veliku, i zemlja se rasvijetli od slave njegove.” (Šarić) Izraz “zemlja se rasvijetli od [Božje] slave” iznimno je značajan. Kroz čitavo Otkrivenje zajedno se javljaju tri izraza — Božja slava, Božja čast i Božja sila.

Otkrivenje 4,11 glasi: “Dostojan si, naš Gospodine i naš Bože, da primiš slavu, čast i moć.” Pogledajmo i Otkrivenje 5,12, gdje Ivan ponovno kaže da je Isus dostojan da primi, između ostalog, slavu, čast i silu. Tu misao nalazimo i u Otkrivenju 19,1: “Aleluja! Spasenje, slava i moć pripadaju našem Bogu.” A zapazite i da Otkrivenje, govoreći o prebivanju svetih u novom Jeruzalemu, zaključuje: “I donijet će slavu i čast naroda u njega.” (Otkrivenje 21,26 — Šarić)

Veliki sukob između dobra i zla u svemiru vodi se oko Božje časti i ugleda. Sotona, buntovni anđeo, tvrdi da je Bog nepravedan — da zahtijeva obožavanje, a da zauzvrat malo pruža. Zli izjavljuje da je Božji zakon neutemeljen, da nam ograničava slobodu i umanjuje radost.

Isus je svojim životom, smrću i uskrsnućem razbio taj mit. Onaj koji nas je stvorio, spustio se u zmijsku jazbinu ovoga svijeta da bi nas otkupio. Isus je na križu dao odgovor na Sotonine optužbe i pokazao da je Bog istodobno pravedan i pun ljubavi. Očaran Njegovom ljubavlju, zainteresiran za obranu Njegove časti, Božji narod posljednjeg vremena otkrit će Njegovu slavu — Njegov blagi, samopožrtvovni karakter — pred egocentričnim bezbožnim svijetom. Na taj će način Zemlja biti obasjana otkrivenjem Božjeg karaktera.

Punina Duha

Duh Sveti izlit će se u punini svoje sile neposredno pred Isusov dolazak, i Zemlja će biti osvijetljena Božjom slavom. U Otkrivenju 18,1 nalazi se ispunjenje riječi starozavjetnog proroka Habakuka: “Jer će se zemlja napuniti znanja o slavi Jahvinoj, kao što vode prekrivaju more.” (Habakuk 2,14) Kao što smo upravo primijetili, Božja slava je Njegov karakter ljubavi. Međutim, ta tvrdnja neizbježno pokreće pitanje: Kako će se ta slava otkriti u posljednjim trenucima povijesti, usred moralne tame ovoga grijehom zagađenog planeta?

Da bismo odgovorili na to pitanje, razmotrimo Mojsijevo iskustvo. Sjećate li se kad je Mojsije zamolio Boga da mu pokaže svoju slavu? Što mu je Bog otkrio? Pročitajmo Božji odgovor na Mojsijevo pitanje: “Pokaži mi svoju slavu”, zamoli Mojsije. ‘Dopustit ću da ispred tebe prođe sav moj sjaj — odgovori — i pred tobom ću izustiti svoje ime Jahve. Bit ću milostiv kome hoću da milostiv budem; smilovat ću se komu hoću da se smilujem.’” (Brojevi 33,18.19) Božja slava je Njegov karakter.

Božja slava ispunit će zemlju u vrijeme velike duhovne tame, kad Njegov narod, svladan Njegovom ljubavlju, preobražen Njegovom milošću i potpuno predan Njegovoj misiji, svojim životom i svjedočenjem otkrije svijetu Njegov karakter ljubavi. Svjedočenje njihovog nesebičnog života

i objavljivanje poruke o Njegovoj dobroti, milosti i istini, u oštroj je suprotnosti sa sebičnošću, ohološću i lažima vladajućeg sustava ovoga svijeta.

Božji posljednji poziv

Anđeo silazi s Neba noseći vijest izravno s Božjeg prijestolja — vijest kojom On poziva svoj narod da iziđe iz otpadničkog vjersko-političkog saveza po imenu Babilon. Božja žurna poruka glasi: “Pade, pade veliki Babilon, i postade boravištem demona.” (Otkrivenje 18,2) Taj proglas nadovezuje se na vijest drugog anđela iz Otkrivenja 14, koji također objavljuje pad Babilona (Otkrivenje 14,8). U Otkrivenju 18,4 nalazimo posljednji Božji poziv cijelom čovječanstvu. On poziva one koji se zovu Njegovim imenom: “Izidite iz nje [Babilona], moj narode, da ne postanete sudionicima njezinih grijeha i da ne dijelite njezinih zala!” “Grijeh je kršenje [Božjeg] zakona.” (1. Ivanova 3,4) Drugim riječima, Bog poziva svoj narod da iziđe iz svake crkve koja krši Zakon. Zašto Bog u ovom trenutku poziva svoj narod da iziđe iz Babilona? U Otkrivenju 18,5 stoji: “Jer njezini su grijesi doprli do neba i Bog se sjetio njezinih opaćina.” Babilon je napunio čašu svojeg bezakonja. Bog vodi točnu evidenciju o grijesima zemaljskih vlasti, i kad brojke dostignu određenu vrijednost, On kaže: “Dosta!”

Upravo to se dogodilo u Noino vrijeme. Bog je pretpotopnom svijetu slao vijest o otkupljenju. Međutim, kada su njihovi grijesi dostigli određeni stupanj, i pošto je svaka osoba na Zemlji dobila priliku da se pokaje, počele su kiše. Ponovno vidimo to isto kod uništenja Sodome i Gomore. Lot je uputio ozbiljan poziv svojoj djeci da napuste Sodomu zajedno s njim. I kad je grijeh dostigao određenu mjeru, spustio se oganj.

Isto se dogodilo i sa starim Babilonom. Bog je Babilonu slao poruku za porukom, pozivajući njegove vođe i narod na pokajanje. A kad su te poruke odbačene, napali su ih Medijci i Perzijanci. Bog u svojoj milosti dugo trpi svoju svojeglavu djecu. On im pruža svaku moguću priliku da se pokaju. On šalje svojega Duha u srce svakog pojedinca. On šalje proročka upozorenja i upućuje pozive, ali svima daje slobodu izbora. Duhovni Babilon, kao i njegov drevni pandan, otvrdnut će srcem u svojoj pobuni.

Demonске sile na kraju će preuzeti potpunu vlast nad suvremenim duhovnim Babilonom. On će postati “skloništem svih nečistih duhova” (Otkrivenje 18,2). Božji narod bit će ispunjen Duhom Svetim, dok će, nasuprot tome, demonski duhovi zaposjesti Babilon. Kada se neki pojedinac ili vjerska organizacija svjesno odvrte od nauka Svetoga pisma,

oni postaju otvoreni za duhovne zablude. Jedini način da izbjegnemo vlast nesvetih duhova jest da se stavimo pod vlast Duha Svetoga.

Obmane duhovnog Babilona postat će sveprisutne jer će svi narodi piti vino njegovog bluda. Vino prikazuje lažni nauk, kao što smo vidjeli u prethodnoj pouci. Oni koji piju babilonsko vino postaju zburnjeni u svojim razmišljanjima. Oni zabludu pogrešno smatraju istinom i zaključuju da je istina zapravo zabluda. Posebno obratite pozornost na riječi iz Otkrivenja 18,3: “Jer su svi kraljevi zemlje s njom provodili blud i jer su se zemaljski trgovci obogatili njezinom pretjeranom raskoši!”

Blud je nezakonita zajednica. Postoje tri skupine koje stupaju u tu nezakonitu zajednicu, odnosno savez posljednjeg vremena: Babilon (sve lažne religije svijeta uključujući spiritizam, koje su u savezu s papinskom vlašću), zemaljski kraljevi (političke/državne vlasti) i zemaljski trgovci (ekonomske vlasti). Govoreći o zajednici crkve i države koja će se osnovati, Ellen G. White nas upozorava: “Kada protestantizam pruži svoju ruku preko ponora rimskoj sili, kada preko ponora pruži ruku spiritizmu, kada pod utjecajem ove trostruke veze naša zemlja (Sjedinjene Američke Države) pogazi svako načelo svojeg Ustava kao protestantske i građanske zemlje, i omogući širenje papinskih laži i obmana, tada znamo da je došlo vrijeme za čudesno djelovanje Sotone i da je kraj blizu.” (*Svjedočanstva za Crkvu*, sv. 5, str. 396)

Bog će na to “Sotonino čudesno djelovanje” odgovoriti najvećim pokazivanjem nebeske sile nakon Pedesetnice — izlivanjem Duha Svetoga u obliku kasne kiše. Zemlja će gorjeti od Božje slave. Evanđelje će do najudaljenijih krajeva zemlje propovijedati ljudi koji će biti živi svjedoci njegove preobražavajuće sile. Deseci tisuća muškaraca i žena poštenog srca izići će iz Babilona i ujediniti se s Kristovim sljedbenicima. Tada će se Isus spustiti u slavi niz nebeski koridor i odvest će svoju djecu kući.

TREĆI DIO: Primjena

Razmislite: Dvije najvažnije stvari u životu jesu poznavanje Isusa i pomaganje drugima da Ga upoznaju. Drugim riječima, dvije najvažnije stvari u životu jesu spremnost za Isusov dolazak i pomaganje drugima da budu spremni kada On dođe. Što se više približavamo Kristu, to više otkrivamo Njegovu slavu pred svijetom. Ivan piše: “I Riječ tijelom postala i nastanila se među nama. I mi smo promatrali slavu njegovu, slavu koju ima kao Jedinorodenac od Oca. ... Uistinu, svi mi primismo od njegove punine: milost za milost.” (Ivan 1,14.16) Odražavati Božju slavu znači

biti ispunjen Kristovom ljubavlju, milošću i silom. To znači živjeti za slavu Njegovog imena i za čast Njegovog kraljevstva.

Pjesma “Nema ničega između”, u adventističkoj pjesmarici na engleskom jeziku, izražava čežnju svakog obra enog srca: “Nema ničega između moje duše i Spasitelja, ničega iz prijevarnog sna ovoga svijeta. Odrekao sam se svakog grešnog zadovoljstva — Isus je moj! Nema ničega između nas.” (*The Seventh-day Adventist Hymnal*)

Pozovite članove svojeg razreda da idućeg tjedna razmišljaju o sljedećim pitanjima:

1. Postoji li nešto do čega mi je stalo više nego do Isusa? Ako postoji, koji je to “idol”? Na što trošim svoje vrijeme? Kako provodim svoje slobodne trenutke? Što zaokuplja moje najskrivenije misli?

2. Na koji način moj život odražava vjeru koju ispovijedam? Kako moji postupci svjedoče o mojoj duhovnoj posvećenosti?

3. Kad bi Isus došao danas, bi li me zatekao spremnog/spremnu? Ako ne bi, zašto?

4. Ima li Krist potpunu vlast nad mojim životom? Ako nema, što Mu stoji na putu i što ja mogu, uz pomoć Duha Svetoga, učiniti da to promijenim?